

GŁOS NARODU

Nr. 250. — ROK XLI.	REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA, KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA 11 KONTO P. K. O. WARSZAWA NR. 140.055. — KONTO P. K. O. KRAKÓW, NR. 401.099.				Redakcja niezamówionych artykułów nie zwraca i nie honoruje, listów nieopłaconych nie przyjmuje.
S R O D A 12 WRZEŚNIA 1934.	Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą
	Miesięcznie	z odnośnikiem	bez odnośnika	5.— zł.	8.— zł.
	TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06.				Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr. Redakcja przyjmuje strony od godziny 11. do 13.

VI. Międzynarodowy Kongres Wychowania Moralnego.

Po Londynie, Genewie, Hadze, Rzymie i Paryżu przyszła kolej na Kraków, serce i Rzym katolickiej Polski. Zjechali do nas z całego świata przedstawiciele przedewszystkiem t. zw. wychowania nowego. Wprawdzie celem Kongresu ma być „zespolecie współpracy tych wszystkich, którzy bez względu na ich przynależność rasową, narodową czy religijną, przenieść się pragną do postępów wychowania moralnego“, — atoli na czem polega ten „postęp“ dowiadujemy się już z okólników, programów, a jeszcze więcej ze streszczeń, referatów nadesłanych uczestnikom zjazdu. Głównym tematem zjazdu są: „siły moralne, wspólne wszystkim ludziom, źródła tych sił i ich rozwój przez wychowanie“. My katolicy uznajemy siły moralne ludzkości, badamy je w psychologii, pedagogice, etyce t. zw. naturalnej, ale na nich nie poprzestajemy. Uważamy za anachronizm, a nie za „postęp“, liczenie się tylko z siłami przyrodzonymi w wychowaniu. My wiemy, że człowiek został przez dobroć Bożą wyniesiony do stanu nadprzyrodzonego, w którym posiadamy także wyższe siły pomocnicze w wychowaniu, przedewszystkiem w nauce Bożej i w Bożej łasce.

Co więcej? Ludzkość nie uznawała nigdy moralności bez religii, bez Boga. Źródłem jej sił moralnych był zawsze Bóg-Prawodawca i Bóg-Sędzia. Otóż z nadesłanych streszczeń referatów wynika, że wielu prelegentów odrywa moralność od Boga, a wiąże ją jedynie z ludzkością, z państwem, słowem z ciałem wiekiem. Obierają zatem stanowisko moralności czysto ludzkiej, czysto świeckiej laickiej. Nie jest to nowość w zjazdach międzynarodowych wychowania moralnego. — W roku 1926 na IV takim zjeździe Rząd włoski poczuwał się do obowiązku zaprotęstowania przeciw tym dążnościom Kongresowym. W imieniu Ministra Oświaty, pana Fedele, złożył Rektor Uniwersytetu w Padwie, prof. Emil Bodrero, następującą deklarację:

„Rząd włoski uważa za jedynie możliwą formę etyki tę, którą Jezus Chrystus dał w ewangelii, która poczynając od dekalogu, aż do katechizmu podawana jest w interpretacji, tradycji i nauce katolickiej. Na zasadzie tego przekonania Rząd narodowy zaprowadził w szkołach obowiązkową naukę religii katolickiej, nie tylko dlatego, że ona jedyna u Włochów posiada tradycyjną wartość historyczną, ale również dlatego, że jest ona źródłem najwznioślejszej moralności, równoznacznej z kulturą ludzką, w której i państwo jest zainteresowane, a która sama z siebie dostarcza masom pokarmu i poucza je co do ich najszczytniejszych obowiązków. Rząd włoski również zarządził, aby we wszystkich szkołach od elementarnych aż do Uniwersytetów i we wszystkich sądach, aż do Trybunału kassacyjnego umieszczony był krucyfiks, jako święty i po wszechny znak zbawienia i łaski. Czynność rządu nie ogranicza się jedynie do tego. Opierając się na tej samej zasadzie, która mu była pobudką do wydania wspomnianych zarządzeń, Rząd stara się wszelkimi siłami ścigać wszelkie zwyrodnienie obyczajów i ugruntować w narodzie włoskim zdrowe pojęcia etyczne. Dlatego minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z innymi ogłosił szereg ustaw, które nie tylko były rozważane, zaaprobowane i opublikowane, ale również będą przeprowadzone. Tem ustawodawstwem, dalszymi wchodzącymi w życie rozporządzeniami, oraz temi, które Rząd dopiero bada, Włochy, w sposób wzorowy, jak sądzimy, wskazały drogę, na którą wejść musi nowoczesne państwo kulturalne, aby spełnić swe zadanie, w myśl trady-

cji, wynikającej z 30 stuleci życia politycznego.“

Rząd włoski nie potrzebuje pouczać naszego państwa. Wszak u nas urzędownie zapewniony jest wpływ religii na wychowanie. Nawet katolicy zgłosili się na uczestników obecnego międzynarodowego Kongresu. Powiedziano przecież w okólniku, że „Kongres nie jest wykładnikiem opinii żadnego poszczególnego stowarzyszenia ani partji. Natomiast tym wszystkim, którzy interesują się wychowaniem moralnym, jakiekolwiek są ich przekonania narodowe, religijne czy moralne, daje możność wypowiedzenia się i zestawienia rozbieżnych poglądów“. Będziemy więc prawdopodobnie świadkami rozbieżności poglądów. Jak kościoły chrześcijańskie, oddalwszy się od Kościoła katolickiego zeszły na manowce „wolnego badania“ i nie mogą się zjednoczyć mimo Sztokholmu i Lozanny, tak i wychowawcy „świeccy“, oddalwszy się nawet od Boga, „szukają“ ciągle „nowych“ dróg nawet w zagadnieniach zupełnie zasadniczych, co do których, dzięki światłu Bożemu objawienia, nie powinno już być sporów między wychowawcami.

Uderza w streszczeniach zgłoszonych referatów dźwięk o koedukacji. Prawie wszyscy referenci, mimo poważnych głosów wielu psychologów i pedagogów, oświadczają się za nią. Otóż dobrze będzie przypomnieć, że Ojciec św. Pius XI. w encyklice swej o wychowaniu, dotknął i tej materji w następujących słowach:

Błędnym i dla chrześcijańskiego wychowania szkodliwym jest t. zw. system „koedukacji“, oparty także przez wielu na zaprzeczającym grzech pierworodny naturalizm, poza tem przez wszystkich, zwolenników tego systemu, na oplakania godnym pomieszanju płci, które utępiwe współżycie ludzkie utożsamia z pomieszaniami i wszystko niwelującą równością. Stwórca za mierzyl i postanowił pełne współżycie płci obydwu tylko w związku małżeńskim, a mniej bliskie, w różnym stopniu, w rodzinie i społeczeństwie. Poza tem, w samej naturze, która uczyniła je różnemi co do organizmu, co do skłonności i uzdolnień, niema żadnego argumentu, jakoby tu mogło lub powinno być pomieszanie, a tem mniej zrównanie w kształceniu płci obojga. Stosownie do przedziwnych zamiarów Stwórcy mają one wzajemnie się uzupełniać w rodzinie i w społeczeństwie, właśnie z powodu tej ich różnicy, która dlatego należy do wychowania zachować i popierać przez konieczne rozróżnienie i stosowne, odpowiednio do wieku i warunków oddzielenie. Te zasady powinny być stosowane co do czasu i miejsca wedle norm chrześcijańskiej roztropności do wszystkich szkół, zwłaszcza w najbardziej delikatnym i decydującym o wyrobieniu człowieka okresie, jakim jest okres młodzieńczości, i w ćwiczeniach gimnastycznych i sportowych, gdzie szczególnie względnie trzeba na chrześcijańską skromność młodzieży żeńskiej, którą w wysokim stopniu obraża wszelkiego rodzaju wystawianie na publiczny widok.“

I przypomina papież słowa Chrystusowe o gorszytelach.

Prawie o wszystkich tematach jakie mają być poruszane na zjeździe posiada katolicki pedagog wyrobione zdanie, nie tylko z punktu widzenia objawienia, lecz także chrześcijańskiej filozofji. Miejmy nadzieję, że katolicy uczestnicy Kongresu będą mogli zabrać głos w tych zasadniczych zagadnieniach. W niejednym punkcie pozytywnym zgodzą się z prelegentami, bo przecież uznają

Odwet konserwatystów.

Warszawa, 11 września (Telef. wł.). W ostatnich dniach ubiegłego tygodnia odbyło się posiedzenie grupy zachowawczej B. B. pod przewodnictwem księcia Janusza Radziwiłła. Na posiedzeniu tem rozważano ataki lewicy na grupę zachowawczą i w rezultacie postanowiono

OCZEKIWAĆ NA WYNIKI AKCJI PRZECIWKO HR. POTOCKIEMU

i wstrzymać się do tego czasu od oficjalnego odwetu.

Uchwała ta nie przeszkadza jednak prywatnym poczynaniom w duchu odwetowym. W związku z potuszeniem afery senatora Wyrostka, którego interwencję na rzecz Moszka Rojana ujawnił prezydent Warszawy Starzyński, wskazują na podjęcie akcji przeciwko dalszym działaczom sanacyjnym.

NIENALEŻĄCYM DO GRUPY KONSERWATYWNEJ,

m. in. przeciwko pewnemu senatorowi, który uczestniczył w wielkiej imprezie śledzowej o charakterze afery. Impreza polegała na zorganizowaniu polskich połowów śledzi kutrami rybackimi, przy czem śledzie wyławiano w Holandji a stamtąd wwożono do Polski bez cła

jako śledzie polskie — śledzie szkockie. Nie trzeba dodawać, że zyski na tej imprezie były duże. Ponieważ nowa czystka sanacyjna pochłonięła dotąd przedewszystkiem ofiary z obozu konserwatywnego, panuje przekonanie, że rozpoczynająca się

CZYSTKA W STOSUNKU DO LUDZI Z POZA OBOZU KONSERWATYWNEGO,

jest zapoczątkowana przez grupę zachowawczą w odwet za ostatnie ataki na konserwatystów ze strony kół sanacyjnych.

Czy nowa ofiara Żyrardowa?

W stronnictwie Ludowem interesują się również sprawą nadużyć żyrardowskich a to z tego względu, że wybitny działacz tego stronnictwa mec. Urbanowicz był jednym z adwokatów, którzy występowali podczas podpisywania umowy biskupiejskiej pomiędzy większością francuską a mniejszością polską. Jak donosiliśmy, mecenas Urbanowicz zwrócił się do Rady Adwokackiej z prośbą o rozpatrzenie jego udziału w umowie żyrardowskiej. Obecnie grupa posłów Stron. Ludowego zwróciła się do sądu partyjnego tego Stronnictwa o zwołanie posiedzenia plenarnego.

Kpt. Bajan nadrabia straconą szybkość.

Warszawa, 11. IX. (Tel. wł.). Jak się okazuje w samolocie inż. Grzeszczyka zaszło poważne uszkodzenie, którego nie dało się naprawić, wobec czego musiał on wycofać się z zawodów.

KPT. BAJAN,

który stracił na szybkości w drodze do Bordeaux, usiłował naprawić braki w drodze z Casablanki do Algieru, starając się o odzyskanie utraconej szybkości. Drogę z Casablanki do Meknes przebył on z szybkością 209 km. z Meknes do Didi-Bel-Abbes z szybkością 222 km. i wreszcie z Sidi-Bel-Abbes do Algieru wśród ciężkich warunków atmosferycznych z rekordową szybkością 239 km. na godzinę. Tak wspaniałe tempo pozwoliło mu nadrobić straconą szybkość. Średnio drogę z Warszawy do Algieru przebył on z szybkością 201 km., brak mu więc do potrzebnej przeciętnej 9 km., które może nadrobić podczas lotu nad Europą, gdyż poleci znaną mu drogą i mniej zużyje na lądowanie i starty.

Drugi polski zawodnik, utrzymujący się na pierwszych miejscach

PŁONCZYŃSKI

leci z niezwykłą regularnością, rozwijając wszędzie szybkość ponad 210 km. Odcinek z Meknes do Algieru przeleciał on z szybkością 215.80 km. Średnia jego szybkość do Algieru jest znacznie większa od 210 km. W ten sposób Płonczyński posiada zapas kilometrów, który pozwoli mu mieć dobre szanse, gdyby nawet na dalszych etapach z jakichś powodów stracił na szybkości.

Groźni rywale obu polskich lotników

NIEMCY: SEIDEMANN I HUBRICH

którzy bardzo poważnie stracili na szybkości podczas lotu z Paryża do Bordeaux, również usiłowali strać wyrównać. Jak wynika z zestawień, szybkość Bajana jest nadal większa od szybkości jego rywali. Seidemann drogę z Meknes do Sidi-Bel-Abbes przebył z szybkością 233 km., czyli zaledwie o km. na godzinę szybciej od Bajana, natomiast dalej do Algieru

leciał z szybkością 234 km., czyli o 5 km. mniej od Bajana.

Trudno dokładnie obliczyć jaką przeciętną szybkość mieli zawodnicy na całej trasie, ponieważ nie są znane wszystkie godziny startów i lądowań, można jednak powiedzieć, że szanse Bajana są dobre i zawodnik ten wraz z Płonczyńskim

UTRZYMUJE SIĘ DALEJ NA CZOŁOWEM MIEJSCU.

Wraz z zawodnikami polskimi wystartował dziś o godz. 5 z Algieru pilot Karpiński na RWD 9 w charakterze samolotu pomocniczego dla pospieszenia z pomocą na wypadek przymusowego lądowania.

Lotnicy mają obecnie przed sobą drogę do Tunisu, Palermo, Rzymu i dalej.

PRZELOT NAD MORZEM

ze względu na sacejalne warunki atmosferyczne, panujące tam obecnie, uważany jest za najrzuźniejszy w całej trasie. Po dotarciu do Rzymu lotników czekają jeszcze dwa etapy: pierwszy do Pragi drugi do Warszawy. Dnia 14 bm. w godzinach popołudniowych oczekiwany jest w Warszawie powrót zawodników z gigantycznego lotu.

Pogłoski o zmianach w Min. Przemysłu.

Warszawa, 11. IX. (Tel.). W kołach zbliżonych do rządu mówi się o zmianie na stanowisku ministra przemysłu i handlu. Minister Floyar Rajchman zamierza ustąpić a jako następcę po nim wymieniają p. Wernera, znanego w kołach warszawskich przemysłowca.

KRADZIEŻ PIENIĘŻNEJ PRZESYŁKI POCZTOWEJ.

W nocy z poniedziałku na wtorek dokonano kradzieży w pieniężnej przesyłce pocztowej nadanej do Krakowa przez urząd pocztowy w Brzesku. W opakowaniu, zawierającym przesyłane pieniądze, wycięto dziurę i zabrano 3.500 zł. Do Brzeska wyjechała specjalna komisja celem podjęcia dochodzeń.

Londyn, (PAT). Treść noty niemieckiej w sprawie paktu wschodniego została przesłana sir John Simonowi do Genewy. Jak donosi „Reuter“, Simon skorzysta z obecności w Genewie przedstawicieli mocarstw zainteresowanych w pakcie i przeprowadzi z nimi półurzędowe rozmowy w tej sprawie.

Ks. Fr. Kwiatkowski T. J.

O czym piszą inni?..

Konserwatyści myślą o „odwiecie”.

Inspirowany przez konserwatystów tygodnik „Depsza” przedstawia nastroje tej frakcji po aresztowaniu hr. Potockiego... Przedewszystkiem przypomina zasługi hr. Potockiego dla sanacji. Zaczyna je — pisze —

„zdjęcie fotograficzne, stwierdzające jego (tj. hr. Potockiego) obecność w dniu 12 maja 1926 r. na moście Poniatowskiego”.

Jeśli taki popadeł w nielaski, to któż jest bezpieczny?... Wobec tego — pisze „Depsza” —

„bardziej popędliwi przedstawiciele grupy zachowawczej propagują hasło odwetu. Na atak odpowiedzieć atakiem. Wskazać na tych przedstawicieli ideologii lewicowej, których działalność już dojrzała do analizy „prokuratorskiej”. Nie wahać się dłużej. Sprawić szk. Pójść w bój!

Na razie to hasło odwetu nie znalazło jeszcze aprobaty większości zachowawczej. Karność partyjna musiała powściągnąć zamiar dywersji. Poczekajmy na wyniki dochodzeń sądowych”.

Wygląda to tak, jakby pewne żywioły konserwatywne chciały podnieść rękawicę rzuconą im przez lewicę B. B., jakby w „odwiecie” za swe upokorzenie chciały skompromitować pewnych lewicowców, którzy też niejedno mają na sumieniu... Ciekawość, czy konserwatyści wyprą się „Depszy”!

Konserwatywny dziennik uderza w organ lewicowy B. B.

Zgodnie z zapowiedzią „Depszy” bierze się „Słowo” wileńskie do lewicy sanacyjnej, a szczególnie do „Kurjera Porannego”... Twierdzi więc, że p. Dobiecki do konserwatystów „organizacyjnie” nie należał. Zapomina jednak „Słowo”, że dla nich pracował (m. in. kierował naczelnym organem konserwatystów, „Dniem Polskim”). Dalej przypomina jak to prasa konserwatywna delikatnie pisała o Lednickim, choć Lednicki był mężem zaufania lewicy.

„Więc — pisze — robiliśmy w stosunku do grupy lewicowej coś wręcz odwrotnego do tego, co ta grupa wyczynia (!) względem nas”.

Wreszcie przechodzi „Słowo” wprost do ataku na redakcję „Kurjera Porannego”; wspomina mu — ale w sposób zagadkowy — jakieś interesy z cementem i cukrem związane. Co by to było — nie wiadomo. Również niejasnym jest dalszy zarzut:

„Wiadomo, że Potoccy gromili Turków, Tatarów i Kozaków, czyli po dzisiejszemu Ukraińców. Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi. Opowiadają sobie w Warszawie, że i „Kurjer Poranny” ulega ogólnopolskiej słabości do dyskutowania znanienia „nazwisk historycznie zasłużonych”.

Ciekawe, nieprawdaż? Oóż na to „Kurjer Poranny”?

Prof. Grabski zrywa z opozycją (?)

Dwutygodnik „Akcja Narodowa” (secesja lwowska ze Stron. Narodowego) robi sensację z najnowszej książki prof. Stan. Grabskiego p. t.: „Trzeba szukać drogi wyjścia... „Akcja Narodowa” zapewnia, że prof. Grabski ta książką

„zrywa otwarcie i wyraźnie z polityką bezwzględnej opozycji i negacji, uprawianą przez dzisiejsze Stronnictwo Narodowe. — Zrywa nie aby przejść do obozu rządzącego, lecz aby potępić dzisiejszą płaszczyznę bezwzględnej przeciwności do rządu i opozycji, oraz, aby zająć własne stanowisko, znajdujące się poza temi, dwiema polskimi życiem okowami”.

Dla przykładu cytuje następujący ustęp z książki prof. Grabskiego:

„We wszystkich niemal sprawach życia publicznego istnieją dziś u nas dwie skrajnie sobie przeciwstawiające opinie: obozu rządowego i opozycji... Ale „zwolennicy ideologii Marszałka” uważają za pierwszy i najważniejszy obowiązek państwowy, nigdy w niezem nie krytykować poczynani, zamiarów i osób oficjalnych, lecz się nimi zawsze zachwycać. Natomiast wszystkie stronnictwa opozycyjne uważają za pierwszy i najważniejszy obowiązek obywatelski negatywny stosunek wobec wszystkiego, co od rządu obecnego pochodzi”.

Te zdania jednak nie tłumaczą jasno myśli prof. Grabskiego. Jedno wydaje się prawdopodobem: prof. Grabski zrywa z opozycją taką, jaka dziś jest.

Liberał grecki przeciw żydom.

Żydowski „Hain” podaje wywiad, którego w sprawie żydów greckich udzielił Venizelos, przywódca partii liberalnej. Chce on

Załamanie się reformy szkolnej w Polsce

Z kół pedagogicznych otrzymaliśmy następujące pismo, które podajemy jako materiał dyskusyjny:

Dwa lata dobiega od chwili, gdy uchwalono w Sejmie reformę szkolną z tą samą piorunującą szybkością, z jaką przyjęto potem uchwałę o nowej konstytucji. Rok zaś upływa od wprowadzenia tej reformy w życie szkoły średniej. Ale już po tym pierwszym roku musimy stwierdzić, że reforma nie wytrzymała próby życia.

Przedewszystkiem, jeśli idzie o społeczny charakter szkoły. Nowa polska szkoła średnia pozbawiona jest dopływu najwartościowszego elementu: robotniczo-włościańskiego. Dzieci włościan i robotników stanowią w szkołach krakowskich zaledwie 5 proc. ogółu młodzieży, uczęszczającej do zreformowanej szkoły średniej. W ten sposób nowa ta szkoła staje się dostępną tylko dla nielicznej grupy miejskiej inteligencji, co silną rzeczą wpływa na obniżenie poziomu umysłowego tej szkoły.

Jesteśmy świadkami tego samego procesu, jaki przechodziła szkoła polska w szesnastym wieku, gdy element szlachecki, zdobywszy przywileje, skorzystał z nich tak, że młodzieży włościańskiej zamknął na cztery wieki dostęp do szkoły, a potem wobec szalonego obniżenia się poziomu szkoły, musiał na sejmach udawać, że nieprawdą jest, jakoby synowie szlachty byli głupszy od synów włościańskich. Jeżeli Polska jest państwem demokratycznym, to przyznać należy, że wprowadzenie wysokich opłat za naukę w szkole średniej było krzywdą, wyrażoną najszerszym masom ludności.

Ograniczenie nauki w szkołach średnich do lat czterech uniemożliwia ugruntowanie podstawowych wiadomości z języków obcych i czyni wartość tej nauki iluzoryczną. Nauka języków obcych zaczyna się w Polsce wogóle zapóźno.

Usunięcie obowiązkowej nauki rysunku, a zastąpienie jej nauką heblowania deseczek i przyszywania guzików (t. zw. roboty ręczne) obniża wartość przygotowania przyszłych oficerów i może budzić słuszne zastrzeżenia ze strony kół wojskowych.

CHAOS PROGRAMOWO-METODYCZNY.

Zkolei rozstrzygniemy się w nowych programach. Osrodkom nauczania nie jest obecnie nanka języka polskiego, ale nauka kultury, której nauczyciele muszą się dopiero douczyć. Nauka kultury opiera się na korelacji z innymi przedmiotami. Korelacja, ściśle pojęta, jest zagadnieniem tak złożonym, że przerasta przygotowanie przeciętnego nauczyciela, a cóż mówić o 12-letnim dziecku!

Programy nowe są tak błędnie złożone, że nie wytrzymały próby pierwszego nawet roku i znowu są zmienione.

Interpretacja programów jest tak niestabilna, że każdy instruktor, każdy wizytator inne ma zdanie w tej sprawie, a znowu każdy nauczyciel inaczej program realizuje. Stąd płyną ciągle nieporozumienia i przykrości a naderwzrostko w różnych szkołach osiąga się różne rezultaty.

Dążność ustawiczna do wprowadzania coraz to nowszych środków zainteresowania w lekcji ny plan daje nauczycielowi szerokie pole efektownego popisu, ale równocześnie wyrabia w młodzieży powierzchowność i błyskotliwość. — Umysł dziecka, zabawiany coraz to nowszymi pomysłami nauczyciela, staje się niezdolny do pokonywania trudności szarej i codziennej pracy i traci poczucie dyscypliny umysłowej.

Podręczniki, wykonane pośpiesznie, już po pierwszym roku próby okazały się tak niedostosowane do programu, że połowę ich musiano zastrząpić lub uzupełnić nowymi. Cena podręczników jest wprawdzie przystępna, ale dodano do nich lekturę, której roczny koszt wynosi w jednej klasie do jednego przedmiotu (polskiego) 10 złotych.

Nauczyciele muszą poświęcać na samo przygotowanie lekcji po kilka godzin dziennie. — Przeladowani wymaganiami, ciągłą pisaniną sprawozdań, planów, ankiet, zapadają nieraz na ciężkie choroby, z którymi się kryją z obawy przed przedczesną dymisją. Toteż wysiłki ich dają coraz mniejsze rezultaty. W ten sposób

żydów usunąć od ogólnych wyborów, a natomiast dać im osobne kurje wyborcze.

„Grecy nie chcą — oświadczył Venizelos — aby żydzi wywierali wpływ na politykę grecką. Z tego powodu wynikł ostry zatarg w Salonikach między ludnością grecką a żydami. Żydzi w Salonikach nie są Grekami i nie czują się Grekami; dlatego to nie wolno im mieszać się do spraw greckich... Żydom może przysługiwać prawo zajmowania się tylko swoimi, żydowskimi, sprawami”.

Cóż na to p. Oziarsz Thon? Nas nie chce zrozumieć czy także i Venizelosa nie rozumie?

olbrzymi wysiłek moralny i umysłowy nauczyciela nie daje wyników, odpowiadających reżimom nakładu pracy. Chaos stosunków, panujących w szkole polskiej, potęgują ustawicznie zmiany kuratorów, instruktorów, wizytatorów i dyrektorów.

Już dziś po roku zawodnych eksperymentów można zgóry powiedzieć, że istoty, na których dokonywają się doświadczenia i eksperymenty programowe, tj. młodzież klas pierwszych nowej szkoły średniej, mało rokuje korzyści dla przyszłości swej i kraju.

A JAK JEST ZAGRANICĄ?

Na całym świecie, z wyjątkiem szkół eksperymentalnych, na ten cel poświęconych, odby-

wa się generalny odwrót od wszelkiego nowłarkstwa. Włosi pierwsi zawrócili całą parą do... werbalizmu. Niemcy, przerażeni nikłymi rezultatami nowych metod i rozluźnieniem dyscypliny, zaczynają się od nich odwracać! Sowiety odbudowują na gwałt ośmioklasowe „burżazyjne” gimnazjum. Francuzi znowu na chwilę nie odstąpili od najstarszych metod przedwojennych.

Zagranicą rozumie doskonale, że szkoła nie jest sklepem galanterijnym, który na każdy sezon zmienia swą wystawę. Na pastwę eksperymentu, choćby najniezawodniejszego, nie rzuca się odrazu całego pokolenia. Czesi przeznaczyli na ten cel nieznaczną liczbę swoich zakładów średnich.

Tylko u nas, gdzie eksperymentowi poświęca się całą szkołę średnią! Ci, którzy zainicjowali reformę szkolną, już odeszli.

Czas na odwrót!

Pedagog.

Niemiecka odpowiedź

w sprawie „paktu wschodniego”.

Urzędowe biuro inform. w Berlinie donosi, że rząd niemiecki doręczył przedstawicielom interesowanych rządów następującą odpowiedź w sprawie t. zw. paktu wschodniego:

Jak wiadomo, w zaprojektowanym nowym systemie bezpieczeństwa Europy Wschodniej chodzi przedewszystkiem o zobowiązania ewentualnych sygnatariuszy paktu, a mianowicie: Niemiec, Związku Sowieckiego, Polski, Litwy, Łotwy, Estonii, Finlandii i Czechosłowacji do udzielenia sobie automatycznego wzajemnego poparcia wojskowego na wypadek wojny. Poza tem ZSRR przyjąć ma na siebie gwarancję paktu reńskiego w Locarno, a Francja paktu wschodniego. Te gwarancje mają ewentualnie dać także i Niemcy. Cały ten system przewiduje jako warunek dla państw uczestniczących w nim przynależność ich do Ligi Narodów i dąży do zobowiązania tychże państw, aby również w pewnych zasadniczych sprawach polityki europejskiej zajmowały określone stanowisko w Lidze Narodów.

W swoich uwagach o powyższym projekcie rząd Rzeszy niemieckiej wypowiada się zasadniczo przedewszystkiem w tym duchu, że nie widzi możliwości przystąpienia do tego rodzaju międzynarodowego systemu traktatów, dopóki jego własne uprawnienie na polu zbrojeń jest jeszcze kwestionowane przez pewne mocarstwa. Ten sam punkt widzenia jest również miarodajny dla sprawy przyszłego ustosunkowania się Niemiec wobec Ligi Narodów.

Co się tyczy przewidzianego obowiązku uczestników paktu do udzielania sobie pomocy wojskowej, to rząd Rzeszy niemieckiej wskazał, że

ureczywistnienie tej myśli, nawiązującej do postanowień sankcyjnych w statucie Ligi Narodów dotychczas napotykało stale we wszystkich rokowaniach międzynarodowych na nieprzewidywane trudności.

Niemcy, które z uwagi na swoje centralne położenie wśród wysoko uzbrojonych państw są zmuszone do szczególnej ostrożności, nie mogą przyjąć na siebie żadnego zobowiązania, mogącego je wciągnąć do możliwego konfliktu na Wschodzie i uczynić przypuszczalnym terenem wojny.

Przewidziane w systemie paktu specjalne gwarancje Francji i Związku Sowieckiego nie wypływają z żadnej realnej potrzeby politycznej. W każdym razie Niemcy nie mogą oczekiwać dla siebie żadnych korzyści od tego rodzaju gwarancji.

Rząd Rzeszy niemieckiej uważa, że inne metody zabezpieczenia pokoju rokuja większe powodzenie i stawia na pierwszym miejscu umowy dwustronne, nie odrzucając jednak również umów wielostronnych, tylko, że punkt ciężkości musiałby przytem leżeć nie w automatycznym obowiązku udzielania sobie wzajemnej pomocy w razie wojny, lecz w zobowiązaniu do nieagresji oraz w obowiązku konsultacji zainteresowanych w konflikcie mocarstw. Te zobowiązania mogłyby zostać przekształcone w realną gwarancję w sensie pokojowego środka zapobiegawczego, szczerem nie byłoby one połączone z niebezpieczeństwem poważnego powikłania, jakie z całą pewnością musiałoby wynikać z proponowanego obecnie przez inne mocarstwa paktu wzajemnego poparcia.

Bojkot kongresu hitlerowców przez dyplomację Europy.

W tych dniach odbył się kongres partii narodowo-socjalistycznej w starej Norymberdze. Wziął w nim udział sam „Wódz”. Kongres wyglądał jak przegląd armji, a nie jak zjazd ludzi mających radzić o sprawach państwa. W związku z tem powszechną uwagę zwraca fakt, że w kongresie w charakterze gości nie brali udziału przedstawiciele najważniejszych państw. Nie brali udziału, bo — odmówiliby. Przypatrzmy się bliżej tej historii!

„Völkischer Beobachter” donosi: — „Führer zaprosił także w tym roku kierowników poselstw zagnanych w Berlinie jako swych gości osobistych do uczestnictwa w zjeździe. Jawienie się przyrzekli: cesarsko-japoński ambasador Nagai, ambasador turecki Hamdi Bey, poseł Wenezueli dr. Dagnino Penny, poseł boliwijski dr. Anze-Soria, królewsko-egipski poseł profesor dr. Rachat Pasza, poseł San Domingo dr. Küek, poseł grecki Rizo-Rangabe, poseł polski Lipski, poseł chilijski Lica, cesarsko-perski poseł Nadim, poseł meksykański dr. Ortiz, charge d'affaires Guatemali p. Diaz, charge d'affaires

Panamy dr. Villalaz, charge d'affaires Urugwaju sekr. poselstwa Dupuy, królewsko-afgański charge d'affaires sekr. pos. Ismail Khan, charge d'affaires Nicaraguy dr. Asenjo Garcia, charge d'affaires portugalski sekr. pos. dr. Lapo Simeao, charge d'affaires luksemburski radca pos. dr. Nickls, królewsko-bułgarski charge d'affaires sekr. pos. Daphinoff, charge d'affaires litewski radca pos. Dymysza oraz ppik. Bela von Miklos jako zastępca węgierskiego posła, który zachorował”.

Kogóż więc nie było w Norymberdze? Nie było przedstawicieli Anglii, Francji, Włoch, St. Zjedn. Ameryki, Belgii, Holandii, Szwajcarii, Hiszpanii, Austrii, Skandynawji, Małej Ententy. Wreszcie — co szczególnie ważne — nie było Nuncjusza Stolicy Apostolskiej.

A kto był? Byli przedstawiciele Japonii (wiadomo, dlaczego), Persji, Gwatemali, Nicaraguy, Bułgarii, Węgier i — Polski.

Europa bojkotowała kongres hitlerowców. Wzięła w nim udział tylko Polska w towarzystwie Węgier i Bułgarii. Znamienne!

Od środy dnia 12 b. m. w kinoteatrze „SZTUKA”

Najnowsza sensacja dla Krakowa na otwarcie sezonu!

TOREADOR I KOBIETY

Wspaniałe widowisko brawury i emocji! — Bujne życie toreadorów! — Awanturnicze przygody dwójga zakochanych! — Emocjonujące walki byków! — Wstrząsające zdarzenie poślugu z samochodem i wiele innych atrakcji! — W głównych rolach ulubienicy kobiet: Najwytworniejszy mężczyzna Hollywood ADOLF MENJOU, przystojny amant, sebowiór, Valentina GEORGE RAFT, oraz słynna piękność FRANCES DRAKE, w swoim najnowszym arcydziele! — Ten sensacyjny film o błyskawicznym tempie akcji zdobył na wszystkich ekranach rekord sukcesu!

Poranek z powyższego filmu: w niedzielę 16 bm. o godzinie 12 w pol. Ceny miejsc od 50 gr.

Na ziemiach Rplitej.

Marsz. Piłsudski w Moszczenicy.

Kpt. M. B. Lepecki opisuje w „Gazecie Polskiej” przyjazd marszałka Piłsudskiego do Moszczenicy koło Żywca. Marszałek zatrzymał się we dworze p. Kepińskich, którzy na ten czas wyprowadzili się do Żywca. Kepiński powitał przybywającego marsz. Piłsudskiego chlebem i solą, przyczem chciał wygłosić przemówienie, lecz słowa uwięzły mu w gardle ze wzruszenia.

Odbudowa mostów zniszczonych powodzią.

W tych dniach dokonano uroczystego otwarcia nowego mostu na Grajczarku między Szczawnicą a Pieninami. Otwarcia mostu dokonał starosta nowotarski p. Korniak. Poświęcenia mostu dokonał ks. proboszcz Matrak ze Szczawnicy. W tym samym dniu otwarto drugi most na Krośnicy pod Krościenkiem. Obydwa te mosty zbudował 5 batalion saperów.

Wypadek samolotowy pod Pszczyną.

Onegdaj uległa katastrofie awionetka Aero-klubu Śląskiego, pilotowana przez członka Aeroklubu, Edwarda Sapora, z obserwatorem Walterem Gawliną z Katowic. Katastrofa wydarzyła się podczas lądowania w Starej Wsi koło Pszczyny. Samolot został roztrzaskany doszczętnie, przyczem pilot Sapora doznał złamania prawej nogi poniżej kolana, zaś Gawlina odniósł liczne ciężkie kontuzje wewnętrzne na całym ciele. Ranni lotnicy zostali umieszczeni w szpitalu pszczyńskim.

Pociąg rozstrząsał samochód.

Gdy pociąg towarowy, złożony z 70-ciu próżnych węgliarek zdążył w nocy w poniedziałek na kopalnię w Nivce koło Sosnowca, w tym czasie przez nieoświetlony przejazd kolejowy przejeżdżała karetka Ubezpieczalni Społecznej w drodze do chorego. W aucie znajdował się szofer Kuś z Sosnowca i felczer, który siedział obok kierowcy. Szofer nie zauważył jadącego pociągu, albowiem oświetlona lokomotywa znajdowała się z tyłu pociągu. Gdy przed samochodem znajdował się już nad torem kolejowym — w karoserję auta uderzył nadjeżdżający pociąg, druzgocąc auto w strzępy. Szofer i felczer wyszli z katastrofy cało.

Groźny pożar w Zakopanem.

Dnia 10 bm. o godz. 11.30 w nocy wybuchł wielki pożar na Tatarach w Zakopanem, który strawił doszczętnie dom jednopiętrowy drewniany wraz ze sklepem właśc. p. Brzozowskiej. Ogień w przeciągu dosłownie 15 minut spalił doszczętnie cały dom wraz z całym dobytkiem tak, że domownicy ledwo uszli z życiem.

Katastrofa budowlana w Będzinie.

W Będzinie wydarzyła się w domu przy ul. 3-go maja katastrofa budowlana, która pociągnęła za sobą tragiczne skutki — Balkon drugiego piętra, na którym stało kilka osób zalał się i runął całym swym ciężarem na balkon pierwszego piętra, na którym również zgromadzonych było kilka osób. Bezpośrednio potem zalał się balustrada balkonu pierwszego piętra i oba balkony runęły na podwórze. Skutki były straszne. 8 osób odniosło ciężkie rany, z których jedna kobieta w kilka minut zmarła a dwie osoby dogorywają. Resztę rannych odwieziono do szpitala. Przyczyną katastrofy było przedrzewienie trawersów podtrzymujących balkon. Właściciel kamienicy został przez policję zatrzymany. Dochodzenie w toku.

ROZPACZLIWY KROK BEZROBOTNEGO.

W jednym ze sklepów w Miechowie usiłował pozabawić się życia K. Hnakiwicz, uczeń piekarski wędrujący w poszukiwaniu pracy. Hnakiwicz przyszedłszy do sklepu zażądał pokazania mu noża, celem kupna, a gdy właściciel to uskutecznił Hnakiwicz rozpiął marynarkę i wbił sobie nóż w okolicę serca. Rannego przewieziono do szpitala.

WYPALIŁ ŻONIE OKO. Żona rolnika Tarsia z przedmieścia Stołpno, w Międzyrzeczu, zaziębiła się i prosiła męża, żeby jej bańki postawił. Mąż zakrzętał się tak energicznie dookoła chorej, że w gorliwości swej zamiast trafić w bańkę dotknął rozpalonym drutem oka swej żony i wypalił je. Ofiara nieostrożnego zabiegu została przewieziona do szpitala, gdzie dokonano wyjęcia oka.

Celem uregulowania nakładu
drosimy o jak najrychlejsze ure-
gulowanie prenumeraty.

Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny w Buenos Aires

Wiadomości z Buenos Aires przynoszą ciękawce szczegóły o mającym się tam odbyć międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym. — Od szeregów miłoścy pisma podają fotografie i sprawozdania o kongresach diecezjalnych i parafialnych oraz stale zachęcają czytelników do wzięcia udziału w Kongresie Eucharystycznym. Zebrano już ze składek publicznych 2 miliony pesos na pokrycie kosztów urządzenia kongresu. Niezależnie od tego ożywiona kwesta trwa. Zostały już poświęcone sztandary różnych sekcji narodowych, będą one noszone na procesjach podczas uroczystości kongresowych. Z Urugwaju zadeklarowało się już 30.000 uczestników. Pomimo trudności podróży poprzez Kordyliery z Chile przybędzie na autobusach 3000 katolików.

Inna grupa chilijska przybędzie na aeroplanach, zaś tysiące chilijskich przybędzie drogą wodną. Z Brazylii oczekiwany jest masowy napływ uczestników. Wiadomem jest, że z samej prowincji Buenos Aires oczekuje się 300.000 uczestników.

Z cyfr tych wynika, że stolica Argentyny będzie miała taką liczbę gości, jak żadne miasto na świecie dotychczas. Rozpoczęto budowę estrady i ołtarza mającego górować nad całą miejscowością, gdzie odbywać się ma kongres. Uroczyste nabożeństwo dla dzieci będzie celebrowane jednocześnie przez czterech kardynałów. Wyznaczonych jest już przeszło 300 kapłanów, którzy będą dzieciom udzielać Komunii św. Opracowano już plan udzielania pomocy lekarsko-sanitarnej w razie zaslągnięć, wzdłuż całej drogi, która będzie kroczyć procesja: skład osobisty sanitarny składa się z 400 lekarzy i 700 sanitariuszy. Rząd czyni rozmaite ułatwienia dla uczestników kongresu, zapewniając jak najdalej idącą pomoc; na czas kongresu urzędnikom i pracownikom państwowym udzielone będą urlopy. Prezydent Argentyny będzie obecny na ważniejszych obrzędach i uroczystościach. Widać z powyższego, jak wspaniale zapowiada się Kongres Eucharystyczny. (KAP).

—XX—

Na szlaku challenge'owym.

Z ALGERU DO TUNISU.

Na wtorek został wyznaczony w locie challenge'owym odcinek Algier-Tunis wynoszący 775 kilometrów. Po starcie z Algieru lotnik zmienia dotychczasowy kurs o 90 stopni, kierując się w głąb czarnego łądu, do Biskry (309 kilometrów). Pierwsze 150 kilometrów lotu od Algieru niezemnie zdradza, że po dostaniu się nad góry, które oddzielają żywe ziemie od piaszczystych pustyń, zaczyna się Sahara. Ani żółta roślina, ani kropli wody, tylko żółtawy piasek, mieniący się w słońcu od białego do kremowego — oto widok z samolotu. Męczące wpatrywanie się w teren odróżnia ślady karawan, lub udeptany w ten sposób szlak. Na mapie zaznaczone jest wielkie jezioro Chott el Hedna, około 50 kilometrów długości. Naprawdę jednak turysta lotniczy szuka jeziora pod sobą. Jest to istotnie wielki zbiornik wody, lecz w pewnych okresach. Tafla tylko odmiennego barwą piasku pozwoli przypuszczać lotnikowi, że w tem miejscu było jezioro, które może się ukazać w porze deszczowej. Brak ten widokowy wynagradza fantastyczny wprost kształt gór Mont du Zab, wyrastających z morza do wysokości 200-300 metrów. Za chwilę Biskra — centrum turystyki na brzegu Sahary.

Z Biskry do Tunisu 466 kilometrów. Lotnik zawraca ponownie o 90 stopni, kierując się do Morza Śródziemnego. Wrażenie Sahary jeszcze pozostaje. Dopiero po półgodzinnym locie przerywa je wysoki łańcuch gór, dochodzących do 2.000 metrów, dzikich, skalistych, bez roślin i śladu ludzkiego życia. Poza górami dalszy ciąg „Sahary”. Jednak już widać przejawy coraz bardziej budzącego się życia. Wzmagają się ono z chwilą przekroczenia granicy Tunisu. Za chwilę lotnik z radością wita widok Morza Śródziemnego. Wkrótce następuje lądowanie w Tunisie.

Krótsza niż poprzednie, gdyż wynosząca tylko 775 kilometrów, trasa z Algieru do Tunisu jest tak obmyślana, by zawodnicy dotarli nad brzeg Morza Śródziemnego we wtorek popołudniu. Dość jest więc czasu, by przejrzeć siłniki i zapoznać się z warunkami atmosferycznymi. We śród zawodnicy będą przelatywać od rana nad morzem. Jest to konieczne i ze względów bezpieczeństwa, gdyż w określonych godzinach rannych wzdłuż trasy będą patrolować wodnopłatowce włoskie i francuskie, a poza tem na wodzie będą dyżurować okręty tych państw. Gdyby więc zawodnikowi wydarzyła się „niespodzianka” lądowania, a raczej „wodowania” na morzu, jest czas — cały dzień by go odnaleźć i przyjąć mu z pomocą.

Niepowodzenie Bajana.

W Algierze zatrzymali się zawodnicy challenge'owi przez jeden dzień. Ci zaś, którzy się spóźnili, zdolali dolecieć do grupy czolowej, z wyjątkiem kilku mających poważnie uszkodzone samoloty. Dzięki jednemu postojowi i zgrupowaniu się prawie wszystkich zawodników w jednej miejscowości, można już w przybliżeniu ocenić wyniki z dotychczasowej trasy, będącej połową całego lotu okrężnego. Sensacją jest spadek Bajana na szóste miejsce w dotychczasowej punktacji. Skutkiem fatalnych warunków atmosferycznych na odcinku Paryż—Bordeaux i Bordeaux—Pau, a następnie częściowo ponad Hiszpanią Bajana nie mógł rozwinąć należytej szybkości i nie uzyskał nawet 130 klm. na godzinę, a więc czasu potrzebnego do punktacji. Na pierwsze natomiast miejsce wysunął się Płoneczyński, który spóźniwszy się, nie natrafił już w po-

łudniowej Francji na mgłę i zdołał dogonić pierwszą grupę, zdobywając punkty, a nie mając żadnych karnych. Według tymczasowych więc obliczeń sytuacja przedstawia się następująco: na pierwszym miejscu znajduje się Płoneczyński (1833 punktów), na drugim Czech Ambroz (1795 punktów), na trzecim Niemiec Seideman (1785 punktów), na czwartym Włodarkiewicz (1770), na piątym Niemiec Pasewald (1762), na szóstym Bajan (1757), następnie Niemiec Junck (1745), Polak Dudziński (1725) i Czech Zaczek (1704). Z zawodów wycofali się z powodu silnego uszkodzenia motoru Florjaniwicz i Grzeszczyk.

Z ALGERU WYSTARTOWAŁO 23 ZAWODNIKÓW.

Z Algieru do Tunisu wystartowało 8 zawodników polskich i jeden Anglik w barwach polskich. 8 zawodników niemieckich, trzy czechosłowackie i trzy włoskie.

PIERWSZORZĘDNY ZAKŁAD KRAWIECKI

JOZEFA GAUDYNA

Kraków, ul. Żybiłkiewicza L. 5.
gmach P. K. O. — Telefon Nr. 139-28.

Wykonywa wszelkie roboty według najnowszych żurnali paryskich i londyńskich. — Wykonanie pierwszorzędne.

Ceny bezkonkurencyjne.

Dla P. T. Urzędników specjalne zniżki!

W walce z żydowskim zalewem szkoły.

Z Grajewa donoszą do KAP: Na skutek zwrócenia się rodziców do zarządu parafjalnej Akcji katolickiej, aby wystąpić w obronie religijno-moralnego wychowania w szkołach powszechnych w Grajewie, zagrożonego z powodu mianowania wychowawcami czterech nauczycieli-żydów, zarząd par. Akcji katolickiej na zebra- niu dnia 2 września br. postanowił w powyższej sprawie zwołać ogólne zebranie na 10 września br. w sali domu parafjalnego. W międzyczasie dn. 5 września delegacja matek dzieci szkol- nych była u kierownika miejscowej szkoły nr. 1, wyrażając swój protest z powodu mianowania żydów na stanowiska wychowawców w szko- łach grajewskich. Następnego dnia delegacja rodziców dzieci szkolnych udała się do Staro- stwa, gdzie nie została przyjęta. Wówczas uda- no się do dyrektora miejscowego gimnazjum p.

Kupuj tylko

W DROGERJI im. SW. TERESY

STEFANA HYŁY KRAKÓW
WIŚLNA 6.

mydła, kremy, perfumy, wody kolońskie,
kosmetyki, gabki, galanteria toaletowa,
złota, chemikalja i t. d.

TOWAR W WIELKIM WYBORZE,
NA JLEPSZEJ JAKOŚCI.

Ceny niskie.

Ceny niskie.

Medawieca, który jako prezes Dozoru Szkol- nego przyjął delegację, wysłuchał i obiecał inter- weniować. Spokój nie był naruszony, pomimo to przed gmachem gimnazjum policja zrobiła na kilka osób protokoły.

Tego samego dnia udała się delegacja w o- sobach p. Alfonsa Neumana, Bolesława Ryb- szta i Stanisława Milewskiego do Łomży do Inspektora szkolnego, który załatwił sprawę od- mownie. Zwrócono się wtedy do Kuratorium szkolnego w Brześciu.

Następnego dnia grupa matek dowiedzia- w- szy się o przybycie do Grajewa inspektora szk., udała się do niego z prośbą o usunięcie żydow- skich wychowawców. Inspektor delegację przy- jął, lecz sprawy nie załatwił. Tymczasem policja siłą zaczęła rozpędzać zebrane matki.

Na skutek oburzenia ludności Zarząd Akcji katolickiej wystąpił z zażaleniem na policję do p. Ministra Spraw Wewnętrznych, prosząc o ukroczenie samowoli i ukaranie winnych. (KAP).

—OOO—

Konieczna pomoc zaprzęgu dla powodzi.

(Od naszego sprawozdawcy).

Cały obszar tegorocznej powodzi prócz in- nych naglących potrzeb winien bezwzględnie otrzymać pomoc w formie zaprzęgów wzglę- nie innych środków przewozu. Chodzi miano- wicie o to, że ludność Powiśla wobec spóźnio- nego siewu stanowczo nie jest w możności własnymi siłami podołać pracy w polu i prze- wieźć środków żywności dla ludzi i paszy dla inwentarza żywego. Ilustrują to następujące cyfry, miarodajne dla całego terenu: gmina posiada ogółem do odrobienia i obsiania 700 ha roli, dowieźć musi z miasta powiatowego (18 klm.) żywność dla około 900 ludzi (przeszło 40 tonn) paszę dla około 300 sztuk bydła i koni (60 tonn) znaczne ilości cegły i drzewa na od- budowę (przeszło 300 wozów) a równocześnie prowadzić prace w polu posiadając na to wszystko zaledwie 40 koni, wynędzniałych wskutek niedostatecznego odżywiania już od połowy lipca br. Przy najlepszych chęciach jest to zadanie nie do spełnienia, konie pracują ostatnim wysiłkiem, pola są nieobrobione, o sie- wie nikt nie myśli.

W tych warunkach nieodzownym jest uru- chomienie pomocy w zaprzęgach np. koni tabo- rowych wojskowych, któreby przeprowadziły wyżej wymienione przewozy i umożliwiły rol- nikowi pracę na roli zwłaszcza wobec i tak już spóźnionej pory siewu.

Sprawa jest nagła, gdyż w przeciwnym razie pomoc siewna, organizowana obecnie przez komitety powiatowe okaże się iluzorycz- ną a nawet pójdzie na marne.

Z całego świata.

Znalezienie starych manuskryptów ewangelij.

Znany uczyony i badacz religii, Redndel-Har- ris, odkrył w starym klasztorze jakobitów w Armenii dwa manuskrypty, pochodzące z pierw- szych wieków po Chrystusie i zawierające w je- zyku syryjskim całkowity tekst Ewangelji św. Łukasza i św. Marka, oraz znaczną część Ewan- gelji św. Jana. Jedną z amerykańskich firm księ- garskich ofiarowała już uczonemu za te Ewan- gelje 3.500 f. sterlingów. (KAP).

Złóż składkę na powodzi.

Dziś na ekranie teatru świetlnego „UCIECHA” Starowiślna 16.

PARYŻ W OGNIU

2 seria a zarazem zakończenie arcyfilmu

„NEDZNICY”

2 seria 100 procent lepsza od pierwszej. — Każdy winien zobaczyć to monumentalne arcydzieło.

Sport.

Polscy jeźdźcy zajmują pierwsza miejsca w Tallinie.

W Tallinie odbywają się Międzynarodowe Zawody Hippiczne. Polscy jeźdźcy odnieśli w konkursie otwarcia duży sukces, zajmując pierwsze trzy miejsca. Pierwszy był Czerniawski na „Wolnym”, a drugie i trzecie miejsce zajął mjr. Lewicki na „Dunkanie” i „Kiki-rze”.

W trzecim dniu zawodów jeźdźcy polscy odnieśli nowy sukces. W skokach przez przeszkody zwyciężył por. Komorowski na „Wenecji”, drugie miejsce zajął por. Lewicki na „Dunkanie”.

F. C. Milan (Mediolan) — Cracovia.

Największą sensacją sportową ostatnich lat nie tylko w Polsce, ale w całej wschodniej Europie będzie przyjazd do Krakowa — mistrzów świata w piłce nożnej — najlepszej drużyny włoskiej F. C. MILANO z Mediolanu. — A więc wreszcie ujrzymy w Krakowie po raz pierwszy, najświetniejszych wirtuozów piłki nożnej Włochów, — którzy w roku bieżącym udowodnili w turnieju o mistrzostwo świata swą supremację w tym najpopularniejszym sporcie.

W WOLKOWYSKU ODKRYTO OLIMPIJCZYKA.

W Wolkowysku na zawodach lekkoatletycznych, odbywających się pod hasłem „Szukamy olimpijczyków” jeden z miejscowych zawodników Stanisławski osiągnął na 5.000 mtr. czas 15 m. 41 sek. Czas ten jest naturalnie świetny o ile tylko stoper był w porządku.

ŁÓDŹ POSIADA 821 LEKKOATLETÓW.

Przeprowadzona przez Łódzki Okręgowy Związek Lekkoatletyczny ankieta wykazała, że Łódź posiada obecnie 821 czynnych lekkoatletów. W tym 131 pań i 690 mężczyzn. Do kl. A. należy 32 zawodników, do klasy B. 145 a do kl. C. 429, juniorów jest 84.

DRUGIE ZWYCIĘSTWO CZESKIEJ DRUŻYNY W AMERYCE.

W St. Louis czeska drużyna ligowa Kladno rozegrała drugi mecz na terenie amerykańskim z drużyną All Stars, bijąc ją 9:1 (2:1).

PORAŻKA TŁOCZYŃSKIEGO W FINALE MISTRZOSTW WĘGIER.

W poniedziałek rozegrany został w Budapeszcie finał międzynarodowych zawodów tenisowych o mistrzostwo Węgier w grze pojedynczej panów. Do finału doszli Tłoczyński i Hecht. Spotkanie zakończyło się stosunkowo łatwym zwycięstwem Hechta w trzech setach 6:2, 6:4, 6:3. Polak był bardzo przemęczony i grał poniżej swej formy.

Prosimy P. T. Abonentów o nadsyłanie pronumeraty za wrzesień.

Równocześnie zwracamy się do wszystkich abonentów zalegających z pronumeratą z gorącym wezwaniem aby zechcieli niezwłocznie zaległości wyrównać.

Przebieg kongresu filozoficznego w Pradze.

(Korespondencja własna).

Praga we wrześniu. W ciągu ubiegłego tygodnia Praga gościła 900 uczonych filozofów z całego świata, reprezentantów 22 państw. Byli między nimi goście z Ameryki, z Afryki a nawet z dalekiej Azji. Bogata różnorodność pod względem rasowym, językowym, politycznym i naukowym. Przybyli zaciekle pozytywiści z profesorem Sorbony L. Brunsviegiem na czele, wyznawcy Idealizmu moralnego (Hans Driesch z Lipska, Mikołaj Hartmann z Berlina), przedstawiciele pragmatyzmu (F. C. S. Schiller z Londynu i T. V. Smith z Chicago). Demokracja była reprezentowana przez W. Montague'a z Ameryki, a faszyzm przez prof. E. Bodrero z Padwy. Po raz pierwszy był też reprezentowany oficjalnie tomizm. Oficjalnym delegatem tomizmu, t. zn. neoscholastycznej filozofii był ks. Karol Boyer, były rektor Gregorianum, a obecnie sekretarz Akademii św. Tomasza w Rzymie. Oprócz niego z pośród wybitnych tomistów należy wymienić: ks. L. Noela z głośnego Louvain, ks. R. Joliveta z Lyonu, ks. Kowalskiego z Gniezna, ks. Fr. Bocheńskiego z Polski, który jest obecnie profesorem Angelicum w Rzymie i ks. E. Przywarę z Monachium, który wygłosił referat na plenum kongresu. Brakło tylko filozofów sowieckich, którzy oczywiście w burżuazyjnych zjazdach filozofów udziału nie biorą.

Kongres był zorganizowany w ten sposób, że w każdy dzień przedpołudniem było zebranie plenarne, na którym dany problem filozoficzny oświetlali dwaj przedstawiciele przeciwnych kół, pro i contra, poczem następowała dyskusja. Popołudnia poświęcone były sekcjom. Tak np. w poniedziałek 3 września toczyła się rozprawa na temat stosunku filozofii do nauk przyrodniczych, a referentami byli Hans Driesch i Gaston Bachelard (Dijon). We wtorek toczyła się debata na temat rasy i państwa; referaty wygłosili były minister Hellpach, prof. uniwersyteckiego w Heidelbergu (mówił w duchu hitlerowskim) i Smith z Chicago. Trzeci dzień poświęcony był stosunkowi filozofii do religii. Przemawiali Jezuita Przywara i Leon Brunsvieg. We czwartek

na porządku dziennym znalazła się sprawa „kryzysu demokracji”. Wyjaśniali ją senator Bodrero (faszysta) i Montague (demokrata). W piątek dyskutowano na temat przeznaczenia filozofii. Zamiast profesora Benedetto Croce referował prof. Orestano (Rzym) i Ullitz (niemiecki uniwersytet w Pradze).

W dyskusji doszło do interesującego starcia między filozofami francuskimi a włoskimi. — W końcu jednak prof. Orestano zrobił ustępstwo swoim przeciwnikom demokratycznym, określił faszyzm jako „skoncentrowaną demokrację”. Niemcy natomiast dyskretnie wstrzymali się od dyskusji na ten temat. Wiedzieli doskonale, że nastrój filozofów jest przeciwny koncepcji państwa hitlerowskiego.

Nie ten jednak przedmiot stanowił clou kongresu filozofów. Najważniejszym wydarzeniem był świetny pod względem formy, konstrukcji i myśli, referat Jezuita Eryka Przywary, który fascynował niezwykłych swoich słuchaczy. Referat trwał całą godzinę, a mimo to z zapartym tchem do samego końca słuchali go liczni uczestnicy kongresu. Ojciec Przywara wykazywał, że chociaż filozofia i religia posługują się różnymi metodami pracy, to jednak obydwie zmierzają do jednego celu — do Boga. Profesorowie Vorwoyn, Liebert, Frank i inni wyrażali w dyskusji uznanie O. Przywary spowodu znakomitej konstrukcji jego referatu. Drugi referent tego przedmiotu Brunsvieg usiłował dać syntezę nowopozytywistycznego humanizmu, przyznając pozatem wielkie wartości chrześcijaństwa. Z tego powodu wywody jego były dość mętne i nie znalazły uznania u słuchaczy.

Kongres filozofów nie przyniósł oczywiście doraźnych skutków. Kongresy takie mają inny cel. Pobudzają inteligencję do refleksji i zastanawiania się nad najgłębszymi problemami życia ludzkiego i wiedzy ludzkiej. Cel ten kongres praski osiągnął, skupiając uwagę słuchaczy i wykształconych warstw w świecie przez kilka dni na wymienionych wyżej zagadnieniach.

J. T.

Postępowanie ze szkodą dla własnego zdrowia.

Pomimo, że zdrowie jest najcenniejszym skarbem wielu ludzi żyje i postępuje ze szkodą dla niego, choć wiedzą, że tak być nie powinno. Nie rzadko wie człowiek z własnego smutnego doświadczenia, że mu coś wybitnie szkodzi, a mimo tego, nie może się oprzeć pokusie, by np. czegoś nie zjeść, choć potem za to ciężko i długo pokutuje. Nie mogą się też ludzie oprzeć pewnym przyzwyczajeniom, a zwłaszcza nałogom, choć nawet lekarze ich przestrzegają, by tego nie robili. Nie rzadko n. p. ciempi ktoś na poważne zaburzenia sercowe spowodu nadmiernego palenia, lekarz zwraca mu uwagę, by przestał palić lub choć ograniczył palenie, gdyż grozi mu poważne niebezpieczeństwo; mimo to niewielu jest takich, którzy mają tak silną wolę, by przestali palić. Zadajmy więc sobie pytanie, czemu sobie to można tłumaczyć?

Jedni nie stosują się do ostrzeżeń lekarza, dlatęgo, że mają słabą wolę i nałóg ich jest silniejszy od niej; zapominają więc za każdym razem, że równocześnie pobierają truciznę i dopiero odrzucają papierosa wtedy, gdy poczuja

wybitne przypadłości sercowe lub dopiero gdy wystąpi atak. Inni np. widząc, że im coś bardzo szkodzi, a nawet grozi niebezpieczeństwem życia, popadają w rezygnację twierdząc, że wobec tego, że życie ich, jak mówią wisi na włosku, nie będą odmawiać sobie „choć tych drobnych przyjemności”.

Nie rzadko człowiek postępuje ze szkodą dla własnego zdrowia dla tego, także, że nie wierzy lekarzom, uważając ich ostrzeżenia za przesadę i dopiero im zaczyna wierzyć wtedy, gdy już jest zapóźno.

Może też działać człowiek ze szkodą dla drugiego osobnika, jeżeli pod wpływem gorącego do niego przywiązania nie może się oprzeć jego prośbie o coś co mu szkodzi. Tak np. nieraz matka nie może się oprzeć prośbie dziecka i podaje mu jakiś pokarm lub smakołyk, mimo tego, że lekarz surowo zakazał.

Nie brak wreszcie ludzi, którzy naodwrot przesadzają w dbaniu o swe zdrowie, popadając przez to w drugą ostateczność która im również bardzo szkodzi. Obserwowaliśmy to bardzo często u pań, które radziły się lekarzy spowodu wielkiej tuszy. Lekarz poradził im pewien tryb życia, dietę, lub zapisał lekarstwa, a panie chcąc prędzej spaść, przesadzały w kuracji tak, że później odbiło się to zgubnie na ich zdrowiu.

Nie uważają wreszcie na swe zdrowie a nawet szkodzą mu ludzie pracujący z wielkim nakładem sił lub zmuszeni do tego koniecznością tak, że nieraz poprostu, jak mówimy, zabijają się pracą. Obserwujemy to często u artystów i uczonych, którzy w zapale twórczości lub natchnienia, zapominają o wszystkim, pracując nieraz nocami bez wytchnienia, podniecając się przytem rozmaitymi środkami jak alkoholem, czarną kawą, tytoniem lub narkotykami. Nieraz znów przejmują się człowiek czemś tak bardzo, że to również wpływa ujemnie na jego zdrowie, zwłaszcza duchowe i system nerwowy. Są aktorzy, którzy tak się przejmują swą rolą, np. tragicy, że po przedstawieniu są nieraz poprostu chorzy. Również szkodzą swemu zdrowiu nieraz wybitni sportowcy przesadzając w treningach i nie dając się od nich odciągnąć nawet mimo energicznych protestów lekarzy lub otoczenia. Nie dbają o swe zdrowie i lekceważą je wreszcie bardzo młodzi ludzie, co nieraz u młodzieży szkolnej się obserwuje. Podobnie postępują ludzie, którzy byli dotąd zawsze zdrowi, lecz zapadli nagle na jakąś poważną chorobę, albo też zaczynają się starzeć. Lekarze przestrzegają ich, a oni mimo to postępują nadal lekkomyślnie zafascynani ciągle w swoje „ze-

Radio.

„Szukamy olimpijczyków”

Nowa sportowo-radiowa impreza Rozgłośni krakowskiej.

Celem propagandy lekkiej atletyki i państwowej odznaki sportowej, a zarazem celem propagandy radia w kręgach młodych sportowców, z których rekrutować się może być kiedys „Olimpijczyca” — Rozgłośnia krakowska organizuje interesujące zawody dla panów i pań. Odbędzie się one stażaniem Referatu sportowego i Pow. Komendy przysposobienia wojskowego, oraz krakowskiego Okr. Związku Lekkoatletycznego w dniach 22 września (sobota) i 23 września (niedziela). Program tych zawodów obejmuje dla panów: biegi 100 m. 300 m. 500 m. sztafeta 4x100. skok w dal. skok w wyż. pchnięcie kulą. Dla pań: biegi 100 m. 800 m. sztafeta 4x100. skok w dal. skok w wyż. pchnięcie kulą. Wyniki, osiągnięte przez zawodników i zawodniczek, będą zaliczone do odznaki P. O. S. i odznaki PZLA. Udział w zawodach wziąć mogą wszyscy, którzy ukończyli 18-letnie życie stowarzyszeni i niestowarzyszeni. Dla radiosłuchaczy posiadających już Państw. Oznakę Sportową zorganizowany został trójbój złożony z następujących konkurencji: bieg 100 m. skok w dal pchnięcie kulą. tak dla pań, jak i dla panów. Radiosłuchacze, względnie radiosłuchaczki, chcący wziąć udział w trójbój, winni przedłożyć świadectwo odznaki P. O. S. n i kwit zapłaconego abonamentu radiowego za miesiąc wrzesień br.

Za najlepsze wyniki w poszczególnych zawodach otrzymają zwycięzcy szereg cennych nagród, oraz żetony i dyplomy. Poza tym dwie nagrody przechodnie dla zwycięzców trójbój, ufundował dyrektor Rozgłośni krakowskiej p. Bronisław Winiarz: dla panów piękny puchar, dla pań ryngraf.

Programy stacji radiowych.

Czwartek 13 września 1934.

Kraków, (304.3) G.: 6.45 Audycja poranna z Warszawy i Lwowa; 7.50 Koncert reklamowy 11.57 Sygnał czasu, hejnał; 12.03 Transmisja z Warszawy i Wilna; 13.10 Płyty; 15.30 Transmisja z Warsz.; 15.35 Komunikaty lokalne; 15.45 Transmisja z Warsz.; 17.50 Skrzynka pocztowa; 18.00 Pogadanka; 18.15 Transmisja z Warszawy; 19.00 Koncert wokalny; 19.20 Tr. z Warsz.; 19.30 D. c. koncertu; 19.45 Program na dzień następny; 19.50 Transmisja z Warsz.; 19.56 Lokalne wiadomości sportowe; 20.00 Odczyt: „Katastrofa w szkole Pytagorasa”; 20.15 Transmisja z Warsz.; 22.30 Koncert reklamowy; 22.15 Transmisja z Warsz. 22.45 Odczyt: „Podhalaska cząstka w czynie legionowym”; 23.00 Transmisja z Warszawy.

Lwów, (377.4) G.: 7.40 Zapowiedź programu w wykonaniu „Wesołej trójki”; 12.05 „Silva rerum” i repertuar teatrów; 15.35 Lwowskie wiadomości ekonomiczne oraz giełda zbożowa; 18.00 „Życie artystyczne”; 18.05 „Z wycieczki do Burutu”; 22.15 Lekkie trio fortepianowe; 22.45 ??? — Trzy pytania.

Warszawa, (1345) G.: 6.45 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”; 6.58 Gimnastyka; 7.15 Dziennik poranny; 6.50, 7.08, 7.25 Muzyka poranna z płyt; 7.35 Chwilka pań domu; 7.40 Zapowiedź programu ze Lwowa; 7.50 Koncert reklamowy; 11.57 Sygnał czasu; 12.00 Hejnał; 12.03 Wiadomości meteor.; 12.05 Codz. przegląd prasy; 12.10 Audycja dla dzieci; 12.30 Koncert; 13.00 Dziennik południowy; 13.05 „Z rynku pracy”; 13.10 Płyty; 15.30 Wiadomości o eksporcie polskim; 15.35 Przegląd giełdowy 15.45 Muzyka lekka; 16.45 Lekcja języka francuskiego; 17.00 Słuchowisko; 17.50 Skrzynka pocztowa; 18.00 Pogadanka rolnicza; 18.15 Recital fortepianowy; 18.45 „O tem, co czytać”; 19.00 Koncert z Krakowa; 19.20 Pogadanka aktualna; 19.30 D. c. koncertu z Krakowa; 19.45 Program na dzień następny; 19.50 Wiadomości sportowe; 20.00 Odczyt: „Katastrofa w szkole Pytagorasa”; 20.15 Koncert symfon.; w przerwie „Jak pracujemy w Polsce”; 22.30 Koncert reklamowy; 22.45 Odcz. w jez. obcym; 23.00 Komunikat o Turnieju Lotniczym w językach obcych; 23.05 Wiadomości meteorologiczne; 23.10 Muzyka tan.

Katowice, (395.8) G.: 15.35 Wiadomości go spodarcze; 17.50 Pogadanka Cioci Heli z dziećmi 18.00 Feljton sportowy; 22.45 Recytacje prozy.

Taniej niż za cenę
BILETU II. KLASY
możemy podróżować
SAMOLOTAMI P. L. L. „LOT”

ludzie” dotąd zdrowie, a o lekarzu mówią, że ich straszny.

Dr. Adolf Kłeski.

Dziś i codziennie

„WANDA” w teatrze świetnym

Najwspanialsze arcydzieło — W. S. VAN DYKE'A

twórcy niezapomnianych filmów „Białe Cienie”. — „Trader Horn” i „Człowiek małpa”. Dramat uczuć mieszkanców dalekiej Północy oparty na powieści Piotra Freuchena pod tym samym tytułem. — W rolach głównych: najrozsławniejsza mieszkanka Arktyki —

DORTUK

zwana Greta Garbo Północy oraz znakomity myśliwy M. A. L. Eskimo to najwspanialsza rewelacja naszej doby! — Eskimo to film najpiękniejszy z pięknych! — Eskimo to film najdoskonalszy z doskonałych.

Początek seansu w dniu powszednim o godzinie 5, 7 i 9-10 w niedzielę i święta o g. 3 pop. Sala centralnie wентыlowana.

ESKIMO

To słyszać w Krakowie.

Środa 12: Walerjana i Gwidona.
Wschód słońca 5.04, zachód 18.
Długość dnia 12 godzin i 40 min.
Czwartek 13: Filipa i Juliana mm., Amata b. i Eugenji.
Wschód słońca 5.06, zachód 17.58.
Długość dnia 12 godzin i 36 min.

OSOBISTE. Prezydent miasta Dr. Mieczysław Kaplicki powrócił z urlopu wypoczynkowego i objął z dniem 10 bm. urzędowanie.

UCZESTNICY WYCIECZKI LOTNICZEJ do Krakowa w skład której weszli członkowie rodzin zawodników biorących udział w Challenge 1934 opuścili dzisiaj nasze miasto odlotując do Nieborowa w gościnę do ks. Radziwiłła.

BRACIA ADAMOWICZE zwiedzali w dniu wczorajszym zabytki Krakowa. Byli oni na każdym kroku przedmiotem owacyj publiczności, która odnosi się do zdobywców Atlantyku niezwykle serdecznie. W godzinach popołudniowych bracia Adamowicze wraz z żoną Bolesława udali się do Wieliczki celem zwiedzenia salin. W Wieliczce również witano ich bardzo serdecznie.

NIE MA POSAD W MAGISTRACJI. Prezydent Miasta Krakowa komunikuje, że zwracanie się osobiste i pisemne w sprawie jakiegokolwiek posad tak w Zarządzie Miasta jak i w instytucjach miejskich jest bezcelowe, a podania pozostaną bez odpowiedzi.

ZAMKNIĘCIE UL. LUBELSKIEJ. Z powodu robót nawierzchniowych w ul. Lubelskiej zamyka się tę ulicę dla ruchu kołowego na odcinku od ulicy Prądnickiej do ul. Słaskiej.

NIEOSTROŻNA MATKA. Dnia 10 bm. o godz. 12.30 Adam Frankowski lat 27, czeladnik ślusarski L. 4, jadąc rowerem ul. Starowiślną potrafił przechodzącego jeźdźcę Stanisława Aberskiego, lat 5, Traugutta L. 12, który szedł z matką, jednak bez należytej opieki, gdyż ta nie trzymała go za rękę. Potracony upadając na ziemię doznał silnego potłuczenia głowy i rany ciętej na prawej stronie twarzy. Dziecko po zaopatrzeniu przez Pogotowie Ratunkowe, zostało oddane opiece domowej.

PODRZUTEK. Dnia 10 bm. Katarzyna Mastowik, lat 27, Słoneczna 4, znalazła w bramie domu, gdzie znajduje się poradnia opieki nad matką i dzieckiem porzucone niemowlę płci męskiej, liczące około 7 dni. Niemowlę oddano do Złobka miejskiego, zaś za matką wdrożono poszukiwania.

ZAMYKAĆ MIESZKANIA. Dzikowiec Franciszek, fryzjer, Karmelicka 21, doniósł organom PP., że w dniu 10 bm. między godz. 14 a 19, nieznany sprawca wszedł do jego niezamkniętego przedpokoju, skąd skradł 1 marynarkę, w której znajdowało się 2 zegarki srebrne kryte, 1 łańcuszek złoty, i 1 książeczka wojakowa opiewająca na jego nazwisko, łącznej wartości 300 zł.

ZGINAŁ SZNUR PEREL. Borstein Estera, św. Agnieszki 1, doniosła organom PP., że dnia 10 b. m. między godz. 12 a 14, nieznany sprawca włamał się do zamkniętego mieszkania jej matki Reginy Halpern, Meiselsa 9, zapomocą wyważenia drzwi, skąd skradł z niezamkniętej szafy - pierścionek złoty damski z dużym brylantem wart. 900 zł. i 1 sznur prawdziwych pereł wart. 300 zł.

JEDEN Z WIELU. Policja aresztowała Bułkę Franciszka, lat 22, Grzegorzewska 53, za nieprawą sprzedaż zapalniczek i kamieni zagranicznych.

PRZYKRA PRZYGODA WIEŚNIACZKI. Łabuz Anna lat 50 żona rolnika z Lubienia, jadąc wozem do Krakowa na targ uległa wypadkowi. Doznała ona rozległej rany dartej podudzia. Wezwana karetka pogotowia odwoziła ją na oddział chirurg. szpitala św. Łazarza.

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.

ZWIEDZANIE KOŚCIOŁA ŚW. FRANCISZKA SALEZEGO (PP. WIZYTEK) oraz wspaniałych zbiorów haftów i paramentów barokowych, licznych dzieł sztuki, malowideł i pamiątek kościoła, oraz zabytków przyległych ulic Kleparza, odbędzie się we środę 12 bm. jako 34 wycieczka nauk. Tow. Mił. Krakowa pod kier. p. Dr. Dobrzyckiego. Wstęp 1 zł., mło dzież 50 gr. Zbiórka o godz. 3.30, pop. przed kość. PP. Wizytka (ul. Krowoderska).

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.

Środa: „Domek z kart”, gość, występ M. Maszyńskiego.

Czwartek: „Książę Niezłomny”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

ŚWIT: Buntownik (Wilma Banky).

WANDA: Eskimo.

APOLLO: Przedmieście (Wallace Beery).

SZTUKA: Lady Lon (Mac West).

UCIECHA: I. Paryż w ogniu. II. 2-ga seria „Nędzniczy”.

SŁONKO: I. Parada rezerwistów, II. Królewski sport.

Sensacyjne projekty krakowskiego radja.

Reportaże z klinik i pracowni uniwersyteckich.

Kierownictwu radiostacji krakowskiej nie brak inwencji, o czym mogliśmy się niejednokrotnie przekonać. Ostatnio mamy nowy jej dowód.

Radiostacja krakowska projektuje nadanie w ciągu nadchodzącego sezonu szeregu reportaży z krakowskich pracowni naukowych uniwersyteckich.

Audycje te zainteresować winne zarówno laików, jak i świat naukowy. Wprowadzają one bowiem słuchaczy w centrum naukowych aktualnych badań o charakterze nieraz wręcz sensacyjnych, a przytem zupełnie nieznanymi ogółowi, gdyż wyniki tych badań publikowane są wyłącznie w zagranicznych specjalnych pismach naukowych (z braku środków w kraju). Słuchacze zwiędziliby więc kolejno gabinet zoologiczny prof. dr. Michała Siedleckiego, gdzie odbywają się prace doświadczalne nad transplantacją tkanek, zakład biologji i embri-

logji prof. dr. E. Godlewskiego, dalej zakład chemji prof. dr. Dziewońskiego i dr. St. Estreichera, zakład anatomji porównawczej prof. dr. Hoyerera, twórcy nauki o naczyńiach limfatycznych, do którego laboratorium ściągają stale liczni nezeni z całego świata tak biali jak kolorowi, zakład chemji lekarskiej prof. dr. L. Marchlewskiego, zakład psychologii doświadczalnej prof. dr. Grabowskiego, klinikę dermatologiczną prof. dr. Waltera, klinikę chorób wewnętrznych prof. dr. Kratowskiego, gdzie odbywa się leczenie krótkimi falami radiowymi — źródło doświadczeń o bardzo ciekawych wynikach...

Reportaże te popularne, ale przez specjalistów dokonywane zaznajomiją słuchaczy z wynikami najnowszych badań. Będą to audycje sensacyjne w najlepszym tego słowa znaczeniu. Nadawane one będą przez wszystkie radiostacje polskie.

Ciekawe wykopaliska u wylotu ul. Szczepańskiej w Krakowie.

Na podstawie współpracy Zarządu m. Krakowa z Muzeum Arch. Pol. Akademji Um. w zakresie badań prehistorycznych na terenie miasta, dokonano w ostatnich dniach nowych odkryć. Mianowicie przy robieniu wykopu pod transformator na plantach, u zbiegu ul. Szczepańskiej i ul. Dunajewskiego, natrafiono na fragmenty ceramiki i inne zabytkowe przedmioty.

Inż. Maksymowicz, prowadzący budowę transformatora z ramienia Elektrowni miejskiej, zawiadomił o wykopalisku tem Muzeum Arch. P. A. U. Z ramienia Muzeum prowadzili na miejscu badania dr. R. Jamka i dr. G. Leń-

czyk, którzy wykonali profile ścian wykopu głębokiego na 5 m.

Uwidoznaczony jest tam przekrój rowu biegnącego wokół murów średniowiecznego Krakowa. Doskonale zachowały się umocnienia jego brzegu w postaci kłód i pali drewnianych. Wykop ten dostarczył obfitych i cennych materiałów naukowych jak ceramiki historycznej, przedmiotów żelaznych (podkowy, noże, wędzidło, strzemie i t. p.), fragmentów dobrze dochowanej wyprawionej skóry z obuwia i dużo kości współczesnej fauny i moździerzy rogów. Cały materiał został złożony w Muzeum Arch. P. A. U.

Od czwartku dnia 6 bm. w kinoteatrze „Apollo”

Najnowsze arcydzieło ze złotej serii naszych filmów 1934/35, które przewyższyło wszelkie dotychczasowe sukcesy filmowe!

PRZEDMIEŚCIE

Wspaniały, barwny i wesoły film o zdumiewającej świeżości i rozmachu, pełen pikantnych przygód. Frapująca akcja! — Szampański humor! — Bajeczne tempo! — Niesłychanie sensacyjne atrakcje! — Najwyższa klasa artystyczna! — Rekordowy koncert gry aktorskiej! — Cztery gwiazdy pierwszej wielkości: WALLACE BEERY, FAY WRAY, JACKIE COOPER, GEORGE RAFT

Reżyserował: słynny realizator Raoul Walsh. Film ten kroczy na czele tegorocznej produkcji!

W programie: Najnowsze kolorowe **SILLY SYMPHONY** i przezabawne **MICKEY MOUSE**

PROMIEN: Brat diabła (Flip i Flap).

ADRIA: „Cesarskie łowy”. Nadprogram: Rewja.

BAGATELA: Dziewczę z gór. Na scenie rewja p. t. „Serce Krakowa”.

ATLANTIC: Ciału mnie jeszcze.

KINO DOMU ŻOŁNIERZA. Od 10 do 13 bm.: „Piekiło zazdrości”

—oo—

Z TEATRU MIEJSKIEGO IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj w środę „Domek z kart”, świetna komedia muzyczna Br. Granichsdttena, która spotkała się z gorącym przyjęciem prasy i publiczności, dzięki świetnej grze wykonawców ról głównych pp.: gościnnie występującego M. Maszyńskiego, oraz Z. Jaroszewskiej i K. Wyrwicz-Wichrowskiego, w otoczeniu pp.: Biliżanki, Dywulskiej, Kłoińskiej, Kosteckiej, Starkówny, Walewskiej, Zalewskiej, Kondrata, Modrzelewskiego, Woźniaka. Tańce solowe w wykonaniu pp.: I. Sobolówny i E. Wojnara. Intro we czwartek na uroczystym przedstawieniu z okazji VI. Międzynarodowego Kongresu Wychowania Moralnego odegrana będzie tragedia J. Słowackiego według Calderona: „Książę Niezłomny” z Dyr. J. Osterwą w roli tytułowej.

—ooo—

Pierwszy dzień Kongresu Wychowania Moralnego.

W dniu wczorajszym zjeżdżali do Krakowa uczestnicy VI. Międzynarodowego Kongresu Wychowania Moralnego. Ci, którzy przybyli wcześniej zwiedzali miasto. Na wieczór zapowiadano zebranie zapoznawcze w Starym Teatrze. Ogółem na Kongres przybyło około 700 osób, w tem około 180 z zagranicy. — Najliczniej reprezentowana jest Francja.

W dniu dzisiejszym o godzinie 9.30 nastąpi inauguracyjne posiedzenie Kongresu w auli Uniw. Jag. Przewidziane jest przemówienie powitalne rektora Uniw. Jag. dr. Maziarzkiego, prof. Uniw. Warsz. dr. Haleckiego, przewodniczącego komitetu org. Następnie minister oświaty p. W. Jędrzejewicz dokona uroczystego otwarcia Kongresu, po-

czem witać będzie uczestników prezydent miasta dr. Kaplicki. Przemówi również prof. Zieliński, oraz Anglik Gould.

W drugiej części zebrania inauguracyjnego wygłoszone zostaną 3 referaty przez Francuza prof. Brunscharego, Niemca prof. Petersena i Polaka prof. Haleckiego.

Popołudniu o godzinie 15.30 rozpoczyna obrady sekcje. Obrady Kongresu toczyć się będą w gmachu Uniwersytetu.

Wpisy na Uniwersytet Jagielloński.

Celem uniknięcia nieporozumień Rektorat Uniwersytetu Jagiellońskiego przypomi-

Komitet parafjalny kościoła Marjackiego o walce „I. K. C.” z budową „wikarówki”.

Komitet parafjalny kościoła Marjackiego na czele nam następująco uwagi na temat walki „I. K. C.” z budową „wikarówki”:

I) „Rzym przemówił, sprawa skończona” — mawiali pierwsi chrześcijanie, gdy chodziło o zażalenie jakichś sporów religijnych. I w naszej sprawie możnaby coś podobnego powtórzyć. Przemówił nasz Arcypasterz Książę Metropolita Sapieha w liście do proboszcza kościoła Marjackiego, księdza infułata Kulonowskiego, rozstrzygając ją stanowczo na korzyść Komitetu parafjalnego i wzywając wiernych do ofiar na przebudowę głośniejszą „wikarówkę”. Ale opinia publiczna, złałamuciona przez rzezonny dziennik powinna być dokładnie poinformowana o przedmiocie, o który chodzi. I dlatego Komitet parafjalny Marjański uważa za swój obowiązek ogłosić publicznie, co następuje:

KTO WALCZY?

Sprawa przebudowy wikarówki ciągnie się od długiego szeregu lat, a zwłaszcza była tro- ską obecnego archiepiskopata kościoła i Komitetu parafjalnego. Wentylowały ją wszystkie powołane do tego czynniki od miejscowych po

DO ZIEMI ŚWIĘTEJ

od 10 — 26 października r. b.

wyrusza pielgrzymka

pod protektorem J. Eks.

Ks. Biskupa NIEMIRY.

Cena udziału od zł. 720.—

Prospekty i szczegółowe informacje:

„FRANCOPOL”

Warszawa, ulica Mazowiecka 9. tel. 206 73.

na, że podania o uzyskanie wszelkich ulg względnie odroczeń opłat uniwersyteckich muszą być udokumentowane świadectwem niezdolności potwierdzonym przez władzę polityczną I. instancji.

Zebranie powstańców orawskich i spiskich.

Dnia 9 bm. odbyło się w Jablonce Orawskiej zebranie organizacyjne byłych powstańców, orawskich i spiskich pod przewodnictwem ks. Ferdynanda Machaya. Po omówieniu spraw kulturalno-oświatowych i gospodarczych uchwalono przystąpić do związku spisko-orawskiego.

—xx—

Składki złożone w Adm. „Głosu Narodu”

NA POWODZIAN: Na ręce Ks. Michała Czika, Ślupiec p. Szczecin Woj. Kieleckie Kolo Przyjaciół 3-ciej drużyny harcerskiej, Podgórze zł. 10; Jakób Łątka, Wislica zł. 5; Ks. Józef Pięta, Falkenberg zł. 1; X. K. zł. 3; Dr. Lubkowski zł. 5; Dr. Skibiński zł. 5; Golembiowska Michałina zł. 10; Hel. Stramska, III. rata za wrzesień 1934 r. zł. 10; Dr. B. Chrzanowski zł. 100; Stefanja Biegańska zł. 5; Marja Strusiówna, Łętownia zł. 15; F. S. zł. 10.

NA ARCYBISKUPI KOMITET RATUNKOWY: X. K. zł. 3; N. N. zł. 20; K. Bujak zł. 5; M. Dhim zł. 5; A. W. zł. 5.

Na Arcybiskupi Komitet Ratunkowy dla powodziań: Wojciech Słószarz, Kopec Leśniczówka zł. 25.

Na Arcybiskupi Komitet Ratunkowy: N. N. zł. 5; Kuskowie zł. 1; F. S. zł. 10.

Na Arcybiskupi Komitet Ratunkowy dla dzieci: August Haller zł. 100.

NA KUCHNIĘ S. SAMUELI: N.N. zł. 10.

NA BURSE KS. KUZNOWICZA: Bogdanowska zł. 2.50.

NA BURSE KS. SIEMASZKI: Bogdanowska zł. 2.50.

NA POLSKIE GIMNAZJUM W BYTOMIU: Bogdanowska zł. 2.50.

NA MACIERZ SZKOLNA W GDAŃSKU: Bogdanowska zł. 2.50.

—oo—

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

Pana A. M., autora nadesłanego nam artykułu prosimy o zgłoszenie się do redakcji w godzinach od 11—1 przedpoł. celem osobistego porozumienia się.

Złóż składkę na powodzian!

cząwszy, aż do centralnych w Warszawie, i na tej podstawie wydany został w maju br. formalny konsens na przebudowę. W tym też czasie różni ludzie i różne pisma zabierały w tej sprawie głos i stawiali różne projekty.

Znamiennym i może mało komu znanym jest fakt, że wydawnictwo „Ilustrowanego Kurjera Codziennego” w jednym ze swoich organów, zatytułowanym „Tempo Dnia” w numerze z dnia 19 maja 1933 r. w artykule: „Zburzyć wikarówkę, czy przebudować” zajęło stanowisko wręcz przeciwne do tego, jakie obecnie zajmujemy. Na dowód przytoczamy dosłownie odnośny ustęp: „A teraz proszę sobie wyobrazić widok od strony Placu Marjackiego na Mały Rynek po zburzeniu „wikarówki”, co za pustka by powstała! Nie, w tem miejscu jest konieczne potrzebny jakiś parawan. Dziś patrząc od strony Rynku z wylotu ul. Szczepańskiej ku kościołowi N. M. P. robią widzieć mniej strzeliste wzniesienie, aniżeli abyśda widziana z bliska od strony „wikarówki” choć jest o wiele niższa! — Równocześnie broni istnienia samego Placu Marjackiego w słowach: „A sam Plac Marjański — nasza Piazza — najcudowniejszy z placów Krakowa, obramowany kamienicami, jak obraz

ramami Zdejmijmy jedną z tych ram „wikarówkę”, a zepsujemy cały obraz”. — Zdawałoby się, że na zmianę stanowiska „Kurjera Codziennego” w tej sprawie musiały wpłynąć jakieś niezmiennie ważne, mowa, nieznane mu przedtem przyczyny. Tymczasem tak nie jest, takich przyczyn nie było i niema i trzeba było uciec się do niezgodnego ze stanem faktycznym przedstawienia sprawy, ażeby upozorować swoją, tak rychłą zmianę chorągiewki.

JAKĄ BRONIĄ WALCZY?

1) Takim twierdzeniem „I. K. C.” niezgodnym ze stanem faktycznym jest, że sprawa przebudowy wikarówki marjańskiej dokonuje się jakąś samowolą i uporem „prajata kościoła Marjańskiego i Komitetu parafjanego”. Wynika to niedwuznacznie z opisu, jaki umieszczył „Kurjer” w numerze 237 i 240 co do oszalowania budynku przed jego zburzeniem, zarzucając nam „chytrość, upór, podstęp” w działaniu. Tymczasem stało się to na skutek wyraźnego zarządzenia władzy administracyjnej, która po wydelegowaniu na miejsce budowy komisji policyjno-budowlanej, osobnym pismem w najdrobniejszych szczegółach pomiędzy innymi „Rusztowanie należy zewnątrz szczególnie oszalać nowymi deskami na całą wysokość budynku” pod rygorem użycia środków przymusowych nam to nakazała.

2) Mija się też z prawdą twierdzenie, znajdujące się w artykule zamieszczonym w numerze 240 z dnia 30 sierpnia br. podpisanym przez członka Redakcji p. Mieczysława Dąbrowskiego i z dziwnym uporem ciągle podtrzymywane, że Komitet parafjalny zamierza wybudować na miejscu dotychczasowej wikarówki „Dom czynszowy i to wyłącznie czynszowy, przewany na wet z przekąsem „czynszówką”, że to ma być „objekt czysto dochodowy”, przedsiębiorstwo obliczone na zysk.”

Tymczasem musimy z całą stanowczością oświadczyć, że o budowie domu czynszowego na tym miejscu nikt z Komitetu nie myślał ani nie myśli, choć nam autor tego artykułu złośliwie to podsuwa. Głównym celem tej budowy jest dostarczenie mieszkań bezpłatnych dla Ks. Ks. Wikarych i służby kościelnej, uzyskanie od powieńskiego lokalu na kancelarię parafjalną, na archiwum i ewentualnie na muzeum parafjalne. Urządzenie zaś kilku lokali sklepowych na parterze i to od strony Małego Rynku stoi na drugim planie, ale ma również doniosłe i praktyczne cele. Chodzi bowiem Komitetowi parafjalnemu o zdobycie jakichś źródeł dochodu dla pokrycia ciężarów finansowych, jakie mocą ustawy na nim ciąży.

Komitet parafjalny obowiązany jest bowiem do dostarczenia bezpłatnych mieszkań dla Ks. Ks. Wikarych i służby kościelnej, do opłacania premii assekuracyjnej od ognia tak kościoła, jak i budynków parafjalnych, utrzymywania stróża, uiszczania opłat społecznych za służbę kościelną, do konserwacji kościoła i jego budynków i t. p. Marjański Komitet parafjalny posiadał przed wojną dość znaczny majątek, wynoszący kilkadziesiąt tysięcy koron, od którego roczną odsetki przynosiły mu sumę 4.142 kor. Majątek ten jednak jak wiele innych, ulokowany w listach kredytowych ziemskich, zdewaluował się i obecnie przynosi zaledwie 270 zł. rocznie, co nie wystarcza nawet na zapłacenie połowy premii assekuracyjnej.

Komitet parafjalny, względnie Rada parafjalna nie mogąc spełnić spowodu braku funduszy swoich zadań, zmuszony byłby wszystkie ciężary zrzucić ze siebie na barki parafjan i zaapelować po myśli ustawy do konkurencji parafjalnej.

(C. d. n.)

Zachować plac Marjański!

Z kół obywatelskich m. Krakowa otrzymujemy następujące pismo: — Podniesiono parokrotnie w „Głosie Narodu”, że kampania z komitetem budowy wikarówki Marjańskiej rozpoczęta i prowadzona przez „I. K. C.” i jego przy budówce utrzymuje się na bardzo niskim poziomie. Stał na gruncie „estetyki” (oczywiście w wydaniu p. M. Dąbrowskiego) kościoła Marjańskiego, i to mu wystarcza do zwalczania budowy wikarówki. Moim zdaniem prawdziwa estetyka nie jest po stronie „I. K. C.”.

Nie można brać pod uwagę samego kościoła Marjańskiego. Bo go dobrze z żadnej strony nie widzimy. Trzeba brać pod uwagę jego otoczenie, więc przedewszystkiem plac Marjański, na którym stoi. Otóż — zaniechanie budowy wikarówki byłoby zniszczeniem placu Marjańskiego. Kraków straciłby „zakątek” tak piękny, że go nam obcy zazdroszą, i tak cenny, że go za wszelką cenę należy utrzymać. Kraków stary jest miastem ciasnym, gęsto zabudowanym. I to stanowi jego piękno i jego wartość. To też stanowi piękno pl. Marjańskiego „I. K. C.” chyba o tem wie, ale — milczy.

Zapytuje: kto zaryzykuje zniszczenie najpiękniejszego zakątka Krakowa? „I. K. C.” — W takim razie trzeba to już teraz ustalić, by się kiedyś nie mógł wymawiać nieświadomością.

Józef Kosturkiewicz.

Życie gospodarcze

Min. Paciorkowski o reformie ubezpieczeń

ODEZWA ZWIĄZKU LEKARZY. — NIEUSTANNE REORGANIZACJE. — LEKARZ „OMNIBUS”.

Sprawa reformy ubezpieczeń tonie jak dotąd w fali pogłosek i domysłów. Zasięganie opinii u t. zw. „miarodajnych” sfer nie daje rezultatu w tym sensie, by można było uzyskać jasny obraz tego co ma być z dotychczasowych urzędów zniesione, a co na to miejsce nowe stworzone. To samo da się powiedzieć i o wywiadzie jakiego udzielił „Kurjerowi Porannemu” min. opieki społ. p. Paciorkowski. „Mamy szukać — mówi — takiego rozwiązania, aby przy możliwie zmniejszonym obciążeniu ubezpieczonych i ich warsztatów pracy, dać im świadczenia, w całości dla nich korzystniejsze. W obecnym stanie naszych prac nie mogę ścisłe ustalić, w jakim stopniu uda się to przeprowadzić”.

Oświadczenie to właściwie nie mówi, skoro nie podaje żadnych istotnych szczegółów zamierzonej reformy. Stała się ona wiadoma dopiero wtedy, gdy... projekt będzie gotowy. Wtedy też dopiero rząd zamierza zwrócić się, jak oświadczył p. minister do zainteresowanych organizacji zawodowych o ich opinie. Doświadczenie wskazuje, że opiniowanie gotowych już projektów niewiele wpływa na ich zmianę, choć by były bardzo niekorzystne.

W związku z tą reformą, Związek Lekarzy Państwa Polskiego rozesłał prasie obszerny komunikat, w którym opisuje sytuację lekarzy w ubezpieczalniach.

„Nieszczęściem ubezpieczalni społecznych — czytamy w tym komunikacie — są bezustanne ich reorganizacje i zmiany personalu kierowniczego. Wprowadzają one nieład do życia u

bezpieczalni, zwiększają koszty administracyjne i nie pozwalają zespołowi lekarskiemu wytworzyć atmosfery pracy spokojnej, zbliżonej do typu pracy lekarza-klinicysty, w określonych ściśle warunkach, z poczuciem godności tej pracy i odpowiedzialności.

Reorganizacja, obecnie przygotowywana w tempie przyspieszonym, dotyczy specjalnie leczenia. W ubezpieczalni warszawskiej od 1-go stycznia 1935 roku, a w niektórych ubezpieczalniach wielkomiejskich nawet od 1-go października br. pomoc lekarską ubezpieczonym ma być oparta nie o lekarzy specjalistów w ambulatoriach, lecz o lekarzy ogólnego (domowego). Lekarz ma być na usługi ubezpieczonych przez cały dzień, ma przyjmować u siebie i na miejscu choroby — ubezpieczonych swego rejonu i ma mieć dla chorych rejonu tylko ściśle określony „prydział” do leczenia u lekarzy specjalistów. Gdy w odsyłaniu chorych do lekarza specjalisty przekroczy przydział — ma ponosić koszty leczenia specjalistycznego z własnej kieszeni. Praktycznie oznaczałoby to zepchnięcie medycyny w ubezpieczalni społecznej do poziomu leczenia na głębokiej prowincji, gdzie lekarz musi być z konieczności lekarzem „omnibusem”.

Oczywiście ta reorganizacja obliczona jest na nową wielką oszczędność w działaniu lecznictwa, spowoduje masową redukcję lekarzy w ubezpieczalniach wielkomiejskich, uzależniając pozostałą przy pracy mniejszość lekarzy (lekarzy domowych) jeszcze bardziej od administracji i jej zaleceń.”

Jak zorganizowano pomoc dla powodzian

Istotne rozmiary tegorocznej klęski powodzi można w tej chwili uznać już za ustalone, a to zarówno na podstawie spisu szkód, przeprowadzonego przez Ministerstwo Rolnictwa (podaliśmy te cyfry wczoraj) jak również w świetle

wywiadu ogłoszonego przez p. ministra opieki społecznej

na łamach „Gazety Polskiej”. Wyjaśnienia te, poparte obfitym materiałem cyfrowym stwierdzają też cały ogrom klęski, a temsamem winny się stać podstawą dalszej akcji, któraby umożliwiła ludności dotkniętej nieszczęściem nie tylko przetrwanie do nowych zbiorów, ale również — co już kilkakrotnie podkreślaliśmy na łamach „Głosu Narodu”,

odzyskanie utraconej podstawy dalszej gospodarki.

Wspomnieć tu należy bodaj w paru słowach o obecnym stanie

organizacji aparatu

mającego na celu likwidowanie skutków powodzi. Na czele tej akcji stoi ogólnopolski komitet w Warszawie oraz podlegający mu komisarz powodziowy w Krakowie z wojewódzkim komitetem powodziowym. Komitet wojewódzki dzieli się z kolei na sekcje: finansową, siewną, odzieżową, odbudową, techniczną, osadniczą itd. Tutaj scentralizowane są wszelkie poczynania związane ze specjalnymi zadaniami jakie stanęły przed państwem dla usunięcia szkód przez powódź wyrządzonych. Komitet dysponuje specjalnymi dotacjami z budżetu państwowego i z ofiarności publicznej. Równolegle jednak prowadzi swą działalność poszczególne ministerstwa dla spełnienia zadań wypływających z ich założeń resortowych. Oczywiście zadania te skutkiem powodzi wykraczają znacznie poza ramy normalne. Trzeba budować mosty, drogi, organizować pomoc dla zrujnowanego rolnictwa. Normalny budżet odnosnych resortów nie wystarczy na pokrycie tych wydatków.

Jak wzrosły zadania poszczególnych resortów świadczy n. p. dział

opieki społecznej

o którym mówił w swym wywiadzie min. Paciorkowski.

Według ankiety orientacyjnej ustalono — oświadczył p. minister — że 110.000 osób będzie wymagało dożywiania do nowych zbiorów. Z tej liczby w wojew. Krakowskim 30.000 dorosłych i 45.000 dzieci, w wojew. lwowskim 8.200 dorosłych i 12.000 dzieci, w wojew. Kieleckim 5.800 dorosłych i 8.700 dzieci. Dzienny koszt dożywiania osoby dorosłej wyniesie 20 gr. dziecka 16 gr. Przewidziane jest ponadto dożywianie dzieci w szkołach, świetlicach, ośrodkach zdrowia w liczbie około 4000 dzieci.

Prócz tego w niektórych powiatach będzie usunięta pewna liczba dzieci z domu rodzicielskiego z powodu zupełnego zrujnowania budynków lub takiego ich zniszczenia, które nie da się w krótkim czasie naprawić.

Koszt tej akcji pomocy z tytułu opieki społecznej w okresie do 1 lipca 1935 r. p. minister oblicza następująco: Żywnienie dorosłych 2.640.000 zł.; 2) żywnienie dzieci 3.168.000 zł.; 3) dożywianie dzieci 1.200.000 zł.; 4) kolonje 58.000 zł.; 5) pomoc w odzieży i szkolna 900.000 zł., czyli razem 7.866.000 zł.

Do kwoty tej dolicza p. minister następnie

koszt akcji sanitarnej i odbudowy studziń łącznie 500.000 zł. Wychodząc zaś z założenia, że „Ogólnopolski Komitet Pomocy” i komitety miejscowe będą mogły rozporządzać ogólną sumą darów dla ofiar powodzi 5.000.000 zł. — oświadczył, że

„w tych warunkach pomoc ze strony Państwa staje się niezbędną i wynieść winna około 3.000.000 zł. niezależnie od sumy 500.000 zł. na akcję sanitarną”.

Wobec zapotrzebowania, obliczonego przez p. ministra opieki społecznej na około 8 milionów zł. stan funduszy „Ogólnopolskiego Komitetu Pomocy” wynosił — wedle dalszych jego wywodów — w dniu 25-go sierpnia br. 4.255.000 zł. z tem atoli, że kwota ta przeznaczona jest zarówno na cele opieki społecznej jak i na pomoc w innych działach np. na pomoc siewną, odbudowę itp.

Fakt ten zmienia zaś zasadniczo cały rachunek albowiem wydatek na pomoc siewną i odbudowę — zresztą nieporównanie większy — nie może obciążać funduszu, potrzebnego i przeznaczanego na pomoc doraźną i wyżywienie powodzian. Ten ustęp bardzo zresztą wyczerpującego wywiadu nie jest przeto dostatecznie jasny. Tak przedstawia się zatem doraźna pomoc w świetle wywodów p. ministra opieki społecznej, który na zakończenie podkreślił, że sprawy takie jak umacnianie wałów ochronnych, naprawa dróg, odbudowa osiedli, pomoc siewna i t. p. wychodzą poza zadania ministerstwa opieki społecznej. Obciążają one mianowicie inne resorty, w szczególności zaś ministerstwo rolnictwa.

Żmudne zestawienia cyfrowe podane przez p. min. Paciorkowskiego oddadzą interesującym czytelnikom ważną usługę, chociaż zdaniem naszym obliczenie jest zbyt optymistyczne. W szczególności kwota 20 gr. na przeżywanie osoby dorosłej, fizycznie pracującej, a 16 gr. dla dziecka jest niewątpliwie zbyt niska. Przyjmując bowiem zgodnie z podstawową cyfrą p. ministra konieczność przeżywania 110.000 osób do 1 lipca 1935 r. czyli przez 330 dni otrzymujemy 33 miliony racji dziennych. Obliczając zaś koszt takiej racji dziennej pracownika fizycznego conajmniej na 40 gr. otrzymamy wobec tego sumę koniecznego wydatku conajmniej 12 milionów zł., niezależnie od kosztów dożywiania 40.000 dzieci, utrzymanie schronisk dla dzieci, pomocy odzieżowej, sanitarnej i t. d.

Pozostaje problem faktycznej odbudowy gospodarczej obszaru, zniszczonego przez powódź; zagadnienie to nie wchodzi jednak w zakres zadań ministerstwa opieki społecznej.

—00000—

Od piątku 31-go sierpnia b. r. w kinoteatrze dźwiękowym „ŚWIT”

OTWARCIE SEZONU JESIENNEGO

Arcydzieło filmowe wykonane milionowym kosztem przez słynną wytwórnię „UNIWEERSAL”

BUNTOWNIK

Monumentalny dramat bohaterstwa, miłości i poświęcenia. — Reżyserja: Edwin Knoop i Luis Trenker.

W rolach głównych zespół najwybitniejszych artystów europejskich: Vilma Banky, Luis Trenker i Michał Varkony.

W scenach masowych bierze udział wielotysięczna rzesza współgrających. — Kolosalna wystawa! — Mistrzowska gra artystów! — Film „Buntownik” — to perła światowej produkcji filmowej, obraz, który wywołuje zachwyt i zdumienie!

W programie reportaż filmowy „Szlakiem topieli”. — Zdjęcia z okolic nawiedzonych powodzią wykonane z samolotu, oraz najnowsze przebojowe dodatki dźwiękowe.

Trzy wyświetlenia w dniu powszednim o godz. 5, 7 i 9 wieczór, a w niedziele i święta także o godzinie 3 popołudniu. — Uwaga: Z powodu olbrzymich kosztów wyświetlenia programu, zniżki i wolne wstępy nieważne przez pierwsze 5 dni.

Afera w magistracie warszawskim.

SKARGA ADW. WYROSTKA PRZECIW P. STARZYŃSKIEMU. — OKÓLNIA MINISTRA SPRAW WĘWNETRZNYCH.

Jak donosiliśmy, komisaryczny prezydent Warszawy p. Stefan Starzyński, wystąpił publicznie z zarzutami przeciwko senatorowi z klubu BB. adwokatowi Wyrostkowi, pełniącemu funkcje syndyka miejskiego stolicy. Zarzuty te ujął p. Starzyński w formie listu do „Gazety Polskiej”. Sen. Wyrostek zareagował na to złożeniem przeciwko p. Starzyńskiemu skargi do prezesa BBWR. p. Sławka. Pisze on w niej, że p. Starzyński nie powinien był wytaczać sprawy na forum publiczne (!) a tylko powiadomić o tem prezydium klubu BB. W ten sposób p. Wyrostek chce, by powołano Sąd honorowy dla rozpatrzenia sprawy między nim a p. Starzyńskim.

Niewątpliwie w związku z akcją prowadzoną na terenie samorządu warszawskiego pozostaje okólnik wydany ostatnio przez ministra spraw wewnętrznych. Okólnik ten mówi o zawieszaniu mandatów tych członków ciał samorządowych, którzy wchodzą w niedozwolone stosunki ze związkami samorządowymi, będąc właścicielami przedsiębiorstw i instytucji, zawierających transakcje z samorządami, lub też gdy członkowie ciał samorządowych są małżonkami właścicieli takich przedsiębiorstw lub bliskimi krewnymi w linii prostej.

—000—

Następstwa podwyższonej opłat P. K. O.

Min Skarbu p. Zawadzki wydał okólnik w sprawie przekazywania kwot przez urzędy państwowe. Wobec wprowadzenia opłat na przekazywanie PKO minister zaleca ograniczenie tych przekazów do minimum, gdyż koszty przekazów pieniężnych pochłonięłyby aury. Wpłaty do centralnej kasy mają być kierowane bezpośrednio a nie przez P. K. O. Wstrzymane

mają być również wypłaty czekowe na P. K. O. które zastąpione zostały wypłatami na Bank Polski.

—00—

Giełda zbożowa.

Giełda zbożowa w Krakowie w dniu wczorajszym — z powodu świąt żydowskich — nieczynna.

Ustawa o obronie przeciwlotniczej

Warszawa, 11 września, (Telef. wł.), 11 bm. ogłoszona została i weszła w życie ustawa o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej. Ustawa nadaje Radzie Ministrów prawo wydawania rozporządzeń, dotyczących przygotowania w czasie pokoju obrony przeciwko atakom lotniczym i gazowym. Koszta związane z przygotowaniem obrony ponosi skarb państwa w zakresie poczynani, mających znaczenie dla całości kształtu obrony państwa a związki samorządowe w zakresie przygotowań mających znaczenie dla całokształtu ich terytoriów. Ustawa przewiduje surowe kary za przestępstwa przeciwko przygotowaniu do obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej. — Przestępstwa mogą być karane w drodze administracyjnej aresztem do 3-ech miesięcy, grzywną do 3.000 złotych lub obu karami łącznie, w drodze sądowej aresztem do 6 miesięcy i grzywną do 5.000 zł. Za przestępstwa cięższe przewidziana jest kara aresztu lub więzienia do lat 2 i grzywna.

Port w Gdyni dla transportów sowieckich.

Warszawa 11. IX. (Tel. wł.). Prezes Wniesz torgu-Transu p. Ochtna po przeprowadzeniu w Warszawie rokowań w sprawie wyzyskania portu w Gdyni dla transportów sowieckich, wyjechał do Moskwy. Pertraktacje p. Ochtna dotyczyły tariff na polskich kolejach oraz opłat portowych w Gdyni, w odniesieniu do transportów sowieckich.

TERMIN PRZEDAWNIEŃ WIERZYTELNOŚCI.

Warszawa, 11. IX. (Tel.). Nowo wprowadzony kodeks zobowiązań zawiera zmiany w okresach przedawnienia różnych wierzytelności. Wierzytelności z tytułu czynszu najmu, czynszu dzierżawy oraz z tytułu należności osób, załatwiających sprawy cudzo. ulegają przedawnieniu dopiero po upływie 5 lat.

Wygrane na loterii

Warszawa, 11 września, (Telef. wł.) Podczas dzisiejszego ciągnięcia Państwowej Loterii Klasowej padły wygrane: 10.000 zł. na nr. 82904, 162866, po 5.000 zł. na nry 20529, 35402, 46569, 70136, 103496, 112960, 147778.

W czasie drugiego ciągnięcia padły wygrane: 15.000 zł. na nry: 84788, 92119, 165238, po 10.000 zł. na nry: 19849, 71078, 138897, po 5.000 zł. na nry: 35543, 72868, 101214, 140439, 159379.

Terror komunistyczny w Hiszpanji.

Madryt, 11 września. Z różnych części Hiszpanji donoszą o wzroście roznamiętnienia politycznego, przyczem daje się zauważyć znaczną aktywność partii socjalistycznej. Prawdopodobnie we środe proklamowany zostanie w Madrycie nowy strajk generalny. Daje się także zauważyć wzmożoną działalność komunistów. W San Sebastian zastrzelili komuniści dawnego dyrektora policji, któremu zarzucają zdradę „sprawy”. Ofiara ich została zastrzelona skrytobójczo kilkoma strzałami. W podobny sposób zginął także pewien posługacz hotelowy, który przedtem należał do partii komunistycznej a później przeszedł do faszystów. Policja otrzymała informacje, wedle których komuniści zamierzają podjąć napad na więzienie, celem uwolnienia swoich przyjaciół politycznych, aresztowanych w związku z ostatnimi zajściami.

Krwawa zemsta za obcięcie poborów.

Londyn, 11 września. Wedle doniesień z Bagdadu, minister lotnictwa cywilnego J. A. White podczas inspekcji prac nad budową departamentu lotnictwa, został przez pewnego urzędnika irackiego zastrzelony i poniósł śmierć na miejscu. Drugi urzędnik brytyjski został przez tego samego sprawcę ciężko raniony. Sprawca zamachu skierował następnie broń do siebie i zranił się tak ciężko, że w stanie poważnym przewieziony został do szpitala. Zdolał on jeszcze tyle oświadczyć, że czynu dokonał z zemsty za pokrzywdzenie go w kwestji poborów.

Do zamknięciu kroniki.

KS. METROPOLITA SAPIEHA wyjechał w poniedziałek na parotygodniowy wypoczynek.

Giełda krakowska.

Kraków, 11 września. Giełda: dolarówka 52.40, 6% pożyczka polsko-amerykańska dolarów 70 za 100, Dolar 5.18—5.21, funt ang. 26.10—26.25, frank szwajc. 172.25—173, marka niem. przekaz 209.50—210.50.

—0000000—

Nowe ograniczenia importowe w Niemczech.

Berlin (PAT). W zastępstwie komisarycznego min. gospodarki Rzeszy dr. Schachta, dyrektor ministerjalny Sarnow udzielił dziś prasie niemieckiej wyjaśnień w sprawie ograniczeń importowych, przewidzianych w „nowym planie” uregulowania handlu zagranicznego Niemiec. Plan ten zapowiedziany na otwarciu targów lipskich przez dr. Schachta, został obecnie

JUŻ OPRACOWANY

i obejmuje:

- 1) rozporządzenie o obrocie towarowym,
- 2) rozporządzenie o utworzeniu nowych urzędów kontroli dewizowej,
- 3) rozporządzenie, zmieniające ustawę dewizową, która zostanie niebawem ogłoszona.
- 4) okólnik głównego urzędu gospodarki dewizowej do urzędów kontroli, którego opublikowanie nastąpi wkrótce.
- 5) odnośne rozporządzenie min. finansów Rzeszy, mające się ukazać w najbliższych dniach.

Według „nowego planu” urzędy kontroli dewizowej, których ilość podwyższona będzie z 11 do 25, począwszy od 24 września, obejmą agendy organów głównego urzędu gospodarki dewizowej w sprawach, dotyczących spłat za importowane do Niemiec towary.

Uprawnione one będą do wydawania

ZAŚWIADCZEŃ DEWIZOWYCH,

które dopiero umożliwią importerom niemieckim dokonywanie spłat. System zezwoleń dotychczas udzielanych przez urzędy gospodarki dewizowej, oraz repartycja dewiz, zostają zniesione, import towarów bez zaświadczeń dewizowych nie jest zakazany, jednakże importerzy nie mogą żadną miarą liczyć na osiągnięcie w najbliższym czasie możliwości dokonania spłat. Urzędy celne obowiązane są donieść każdorazowo o tego rodzaju przesyłkach urzędowi kontroli dewizowej.

Maksymalne granice dopuszczalne do wysyłki gotówki za sprowadzony towar z zagranicy zostały obniżone z 50 do 10 mk. niem. Zaświadczenia dewizowe będą wymagane również w tych wypadkach, gdy spłaty za import dokonywane są w walucie niemieckiej na zasadzie umów rozrachunkowych, zawartych pomiędzy Niemcami i innymi krajami. Przy udzielaniu dewiz na import surowców oraz półfabrykaty uwzględnione mają być przedewszystkiem firmy, które towary sprowadzają, a po przeróbce wywożą zpowrotem zagranicę.

Nowy plan — oświadczył Sarnow — ma na celu ożywienie inicjatywy przedsiębiorstw handlowych do zawierania zagranicą umów kompensacyjnych.

Tajemnica katastrofy okrętu „Morrocastle”.

DWÓCH ZAGADKOWYCH PASAŻERÓW.

Nowy Jork (PAT). Kapitan statku „Morrocastle” Warns oświadczył iż wysłał on pierwszy sygnał S. O. S. w 20 minut po stwierdzeniu powstania pożaru, który jak sądzono początkowo będzie mógł być stłumiony przy pomocy załogi statku.

Ani żona, ani rodzina zmarłego w przeddzień katastrofy kapitana Wilmotta nie wierzą, że zmarł on na atak sercowy, natomiast stwierdzają, że obawiał się on ciągłego sabotażu. Policja kubańska prowadzi dochodzenie w sprawie dwóch tajemniczych pasażerów.

Według ostatnich obliczeń liczba ofiar katastrofy przedstawia się następująco: 117 trupów i 16 zaginionych bez wieści. Uratowano 238 pasażerów i 117 członków załogi.

ZWĘGLONE ZWŁOKI W KAJUCIE KAPITANA.

Nowy Jork, 11 września. Akeja straży pożarnej z Asbury Park na płonącym jeszcze parowcu „Morro Castle” trwa w dalszym ciągu. W kajucie kapitańskiej znaleziono doszczętnie zwęglone zwłoki kapitana R. Wilmotta, który

zmarł na udar serca krótko przed wybuchem pożaru. Kajuta, podobnie zresztą jak wszystkie inne, jest doszczętnie zniszczona. Obok zwłok znaleziono pakiet kluczy z blaszką „Captain”, co dowodzi, że faktycznie chodzi o zwłoki kapitana okrętu. Mimo wyłożonych poszukiwań, dalszych zwłok ofiar pożaru nie znaleziono. Jest możliwe, że w żarzącym się jeszcze popiele znalezione zostaną później szczątki kości ludzkich.

Zbrodnicza szajka międzynarodowa podpala okręty.

Nowy Jork, 11 września. Radjostacja w Panamie otrzymała z pokładu parowca „Santa Rita” zawiadomienie, że na parowcu wybuchł pożar. Parowiec „Santa Rita” należy do amerykańskiej linii Grace Line i znajduje się w drodze z Kalifornii do Balboa (Panama). Wiezie on m. in. także większy ładunek saletry. Oficerowie parowca utrzymują, że pożar jest dziełem zbrodniczej organizacji międzynarodowej.

Groźne komplikacje na terenie Ligi.

Londyn, 11 września. Lord tajnej pieczęci Eden wygłosił wczoraj wieczór z Genewy przez radio angielskie przemówienie, w którym m. in. oświadczył, że obecna sytuacja międzyn. jest trudniejsza i bardziej powikłana, niż przed 12 miesiącami. Dlatego

też wysiłki Ligi Nar. zasługują na najszerze poparcie ze strony wszystkich państw dobrej woli. Wielka Brytania doceniając znaczenie Ligi Narodów będzie ją wszelkimi siłami w dalszym ciągu popierała i będzie dążyła do wzmocnienia jej wpływów.

Posiedzenie plenarne Zgromadzenia odwołane.

Genewa, 11. IX. (PAT). Zwolane na dzisiaj popołudniu plenarne posiedzenie zgromadzenia zostało decyzją prezydium odwołane. Na posiedzeniu tem miała rozpocząć się dyskusja ogólna, ale jak dotychczas żaden mówca się do niej nie zapisał. Prezydium zdecydowało jednocześnie, że lista mówców w dyskusji ogólnej zostanie zamknięta we czwartek wieczorem.

U przewodniczącego Rady Ligi min. Benesza odbyła się dziś prywatna narada z udziałem sir Johna Simona, delegata Francji min. Massigli, przewodniczącego Zgromadzenia Sándlera oraz delegatów Włoch, Hiszpanji i Danji. Przedmiotem narad była kwestja procedury przyjęcia Z. S. R. R. do Ligi.

Niedyskrecje tajnego zebrania Rady Ligi.

Gra Anglii, pewnego dominium i Portugalji.

Genewa, 11 września (PAT). „Journal des Nations” — podaje szereg szczegółów wczorajszego tajnego zebrania członków Ligi. Według dziennika min. Barthou zakomunikował członkom Rady projekt tekstu zaproszenia, któryby był wystosowany do

Z. S. R. R. przez możliwie wielką liczbę państw, reprezentowanych na zgromadzeniu.

Tekst ten zawierał stwierdzenie, że Z. S. R. R. wykonywuje swe zobowiązania, szanując traktaty międzynarodowe, dalej, że go-

Doc. U. J. Dr. Marcin ZIELINSKI

przeprowadzi się

Kraków, ulica Wesoła 1. Tel. 130-96.

(wylot ul. Piłsudskiego — Wolskiej)

ordynuje w chorobach nerwowych od 3 — 5.

w pakcie Ligi i że wobec tego odpowiada warunkom dla zostania członkiem Ligi. Według informacji dziennika delegat Australji oświadczył,

ŻE NIE MOŻNA WYSTAWIĆ Z. S. R. R. TAKIEGO ŚWIADECTWA MORALNOŚCI MIĘDZYKRAJOWEJ

i po żywej dyskusji Rada postanowiła przygotować nowy tekst.

Sir John Simon ze swojej strony miał oświadczyć, że jego zdaniem należy wystosować do Sowieców nie zaproszenie do przystąpienia do Ligi, lecz jedynie zaproszenie do zgłoszenia kandydatury do Ligi.

Dziennik podkreśla, że trudności techniczne, jakie następcza jeszcze kwestja przyjęcia Z. S. R. R. do Ligi pochodzą od W. Brytanji, od jednego z dominjów i od Portugalji, której polityka zagraniczna jest ściśle związana z polityką W. Brytanji. Możliwe wnoszą, że polityka Anglii choć nie chce przeszkodzić wstąpieniu Rosji do Ligi, niemniej zmierza do okazania Sowiecom, że ich wstąpienie natrafia na trudności, które trzeba było przewyższyć i że wprawdzie będą przyjęte na stopie pełnej równości i z należnymi im względami, to jednak nie będzie się święcić triumfalnie ich przystąpienie do Ligi.

Sowiety wejdą przez „drzwi kuchenne”.

Rzym, 11 września (PAT). Prasa obszernie komentuje zagadnienie wejścia Sowieców do Ligi Nar. „Il Tevere” omówiwszy różne trudności, jakie powstały w związku z kandydaturą Sowieców, wyraża opinie, że w kołach sowieckich trudności te wywołały rozczarowanie, gdyż wejście Sowieców odbędzie się przez drzwi kuchenne i nie będzie posiadało charakteru triumfalnego.

Cierpkie komentarze prasy japońskiej.

Tokio, 11 września (PAT). Dzienniki opatrzone pełnymi gorzko komentarzami wiadomości o rychłym przystąpieniu Sowieców do Ligi Narodów. Dziennik „Yomiuri” pisze, że Sowiety w Lidze Narodów mogą stać się bombą, zdolną do wybuchu w każdej chwili. Liga międzynarodowa — pisze dziennik — stała się obecnie Liga państw europejskich.

Kola urzędowe nie sądzą, aby wstąpienie Sowieców do Ligi Narodów miało na celu uniemożliwienie wzrostu wpływów japońskich na Wschodzie, czy też wpływów niemieckich na Zachodzie, jak to usiłowały interpretować pewne kółka.

Hiszpania żąda miejsca w Radzie Ligi.

Genewa, 11 września (PAT). Hiszpanja zgłosiła oficjalnie żądanie reelekcji do Rady Ligi Narodów.

Głosy francuskie o wyborze p. Sándlera.

Paryż, 11. 9. (PAT). Wybór szwedzkiego min. Sándlera na stanowisko przewodniczącego zgromadzenia Ligi powitany został z wielką sympatją przez prasę. Dziennik podkreśla, że Szwajcaria nie jest obecnie reprezentowana w prezydium zgromadzenia niewątpliwie ze względu na swe stanowisko wobec kandydatury sowieckiej.

„Le Journal” pisze, że nakazem chwili był wybór przedstawiciela Austrii do prezydium. Dziennik podkreśla poza tem, że Szwajcaria po raz pierwszy nie weszła do prezydium zgromadzenia i uważa to za pierwszy objaw płaszczenia się przed sierpem i młotem.

Dziś podpisanie paktu bałtyckiego.

Genewa, 11. IX. (PAT). Podpisanie paktu bałtyckiego nastąpi prawdopodobnie w dniu jutrzejszym. Tekst układu zostanie natychmiast ogłoszony.

Beznadziejny stan rokowań rozbrowieniowych.

Genewa (PAT). W wyniku konsultacji, przeprowadzonej przez przewodniczącego konferencji rozbrowieniowej Hendersona, uchodzi obecnie za pewne, że prace konferencji nie zostaną wznowione w niedalekiej przyszłości. Istniał wprawdzie projekt zwolania w październiku jednego z komitetów konferencji, miało więc komitetu prywatnej fabrykacji broni, ale został zaniechany, tak że odroczenie prac konferencji będzie całkowite.

W listopadzie kwestja zwolania konferencji będzie ponownie rozpatrzona.

JEJE:

2

Jarikowski kościół.

— Chorej Marynie przed samą kaplicą na daleko daliście zmarnieć, za to was Pan Bóg każe; naszej krowy nie posłaliście szukać, że ją wilki zeżarły w Lieskach, naszły się z nią tylko rogi i kawałek ogona. Za to was Pan Bóg musi pokarać, inaczejby musiał utracić posłusznych. — prawda dalej nieustrasza i mimo gniewnego szemrania obecnych. Do kościoła nie chodźcie, przed kaplicą się modlić, nie dziw, że i nasz święty patron krzywym okiem patrzy na was. Gdyście ostatnio po targu z miasta przyszli, pachnął krowie was, aż do wsi ścigali, tyłście tak towaru pobrali.

— No, do wsi nie, — ozwał się Ondro. — to zaś nie! Tył o do Jarków szli za nami. — Hej, bohyście im byli kości polamali. — A to się im naprawdę mogło przyłazić, a przyłaził się i tobie, jak tu będziesz dłużej gębować, — krzyknął na nią stary, brodziały Zakleziar. — Co ty, babo, mielesz tyle ozorem między nami? Rychter, wyrzuć ją stąd!

Cale zebranie zaczęło krzyżeć: — Baba, precz! Baba precz! Ty do nas nie należysz. Wsadź kądziel pod siedzenie! Sładz na mietle i jedź do piekła.

Rychtarka, widząc powszechne niezadowolone, biła pięścią o dłoń, a rzucając im dziwnie zreżnięte wszelkie przezwiska, jakie znała — a było tego godnie — obróciła się i przechylając się w drzwiach z widoczną zuchwałością, wysunęła się tak zgrabnie, że Zakleziarowa noga uderzyła już tylko we drzwi.

— No tak, — powiedział rychtar Kuźma i potarł czoło spokojnie.

— No tak, — powtórzyli za nim niektórzy siedzący — co teraz?

— Teraz się naradzimy, co mamy zrobić przeciw biedzie. Czy postawimy kościół, czy pójdziemy na Polaków? — ozwał się Kuźma.

Bogobojne zgromadzenie wykrzykło jednomyślnie: „Na Polaków, na Polaków! Jedynki glos, glos w kacie przy piecu zapiszczal cienko i przenikliwie: „Postawmy kościół!”

Powstała wrzawa, w której słychać było:

— Niema żywności ani dla ludzi ani dla dobytku. Polacy nam krowy odganiają. Barbare Uliabowę chwycili i zabrali. W młynie zboże nam pobrali i młynarza nam prawie zabili. Na Polaków!

Gdy się nieco uciszyło, ozwał się głos z poza pieca:

— Kościół musimy mieć, bo nam grad wszystko wybił i tylko nam, Choroby idą

na nas, dobytek marnieje. Mudrasa w lesie drzewo zabiło. Mudrasa w lesie drzewo zabiło. Musimy mieć kościół, wszystkie nieszczęście wali się na nas, bo Bóg nas opuścił, skoro nie ma u nas przybytku, w którymby przebywał.

Znowu się podniosła wrzawa, jeno że mieszały się w niej już teraz głosy o kościół i o wymarsz na Polaków. Niektórym się zdawało kościół potrzebny i dlatego, bo zaczęła coś straszyc. Nikt nie był powien ani w lesie ani w polu. Ludziom pokazywały się czarne bociany, koty, słyszeły niezwykle głosy i zwiadywały się im dawno pomarli. Juda Miniasowa nie mogła w nocy spać, bo ją śsało dziecko już przed rokiem zmarło. Dar-mo ją zażegnawała stara Mahutka.

To były rzeczy poważne, ale przecie natura Jarikowców bardziej ciągnęła iść na Polaków, już i dlatego, że podniecała ich i żądza zemsty a nie samo pragnienie korzyści i końcem obrad był prawie ogólny wykrzyk: „Idziemy na Polaków!”

Potem nastąpiła chwila cisza, a tu się przygodziło coś niesłychanego!

Okna w izbie były otwarte, na ścianie na przeciw nich wisiał obraz św. Sylwestra papieża patrona gminy Jarokowice. Papież miał na głowie tiarę, długą brodę spływającą na piersi, nad wąsami ciemnoczerwona plama oznaczała nos a czarna kreska po

tworzy oznaczała palec, podniesiony w upomnieniu. Obraz był malowany na pergaminie i otoczony lekką drewnianą ramą. Tu nagle przez okno zawiął cichy wietrzyk i o dziwo: surowa twarz papieżowa wygięła się, jego podniesiony palec poruszył się groźnie a jego małe usta wyrzekły te słowa:

— Jarikowcy, wyście nie wście zbierajcie; dajcie Polakom pokój, wyście im zabrali wiele więcej niż oni wam, a postawcie kościół!

Naprzeciw obrazu siedzący chłopci rozdziewili z zadziwu usta i oczy, a pod obrazem siedzący skoczyli nagle na równe nogi, jakby ich sprężyna podrzuciła i obrócili się do obrazu. W izbie rozległ się ogólny krzyk przerażenia!

Papież zaś, poruszył palcem i zawołał:

— Na kolana, wydrwigrosze, rabuszniki, modlić się ze skruką!

Jak jeden padli wszyscy na kolana a najwięksi łotr z pośród wszystkich, stary Zakleziar, zaczął swym grubym basem w pokorze: Ojcie nasz, który jesteś w niebie... Za nim pobrzmiwały głosy jego towarzyszy.

Odmówili i „Zdrowaś” i „Wierze w Boga” i zaśpiewali pieśń nabożną, którą pamiętali z dzieciństwa, licząc na to, że pieśnią zaślepią oczy Świętemu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

WITRAŻE I OSZKLENIA W OŁOWIU

od zł. 25.— metr kwadratowy

najładniej i najlepiej wykona znany od 1902 r.

KRAKOWSKI ZAKŁAD WITRAZÓW I OSZKLEN

S. G. ŻELEŃSKI

Kraków, Aleja Krasińskiego 23. Tel. 106-16 (dom własny).

przyjmule również reparacje i odnowy.

Fachowa obsługa.

Fachowa obsługa.

Kosztorysy i porada bezpłatnie. Dostarcza również ramy lub szyny żelazne

15 złotych medali w 31 lat pracy.

Kapelusze --- Koszule

Krawaty,

Ostatnie nowości!!

Najniższe ceny!

FIRMA

Au Bon „Marche”,

Kraków, ul. Grodzka 13.

Wszelkie przybory szkolne

poleca:

Skład papieru i galanterji

Michał Słomiany

Kraków,

ul. Sławkowska 24.

Złóż składkę na powodzian!

Wszelkie

artykuły w chodzące skład handlu ko-

rzenno-spożywczego, win, wódek i delikatesów, oraz świętych owoców krajowych i zagranicznych — poleca po przystępnych cenach

KAZIMIERZ BARTOSZEWSKI

KRAKOW, ULICA FLORJANSKA 49.

ROK ZAŁ. 1911.

TELEF. 112-20.

Księgarnia Krakowska

św. Krzyża 13.

Kraków

św. Krzyża 13.

poleca:

Z PODRĘCZNIKÓW METODYCZNYCH.

BIELAŃSKI Z. Ks. Dr.: Katechezy biblijne, kl. I. szk. powsz.	6.80
— Pedagogika — religijno-moralna	15.—
— Przewodnik metodyczny	6.—
BOBIENSKA N.: Ćwiczenia w rysunku przestrzennym	3.—
BORKOWSKA ST.: Język francuski — zarys metodyczno-dydaktyczny.	8.40
BRONIEWICZOWA W.: Wskazówki metodyczne dla nauczycielek robót ręcznych	—50
BZOWSKI K.: Jak uczyć o klimacie	1.—
CZERNY Z. Prof.: Wskazówki metodyczne do podręcznika Les Aventures de Polo	—90
DECROLY Dr.: Gry wychowawcze — jako środek wdrożenia dziecka do czynności umysłowych i ruchowych	3.—
DYAKOWSKI B.: Zarys metodyki niższego kursu nauki o przyrodzie	3.60
Fizyka i Chemia w szkole, Tom I.	12.—
GADOWSKI W. Ks.: Biblijne katechezy elem. — Szkice katechez do małego katechizmu	5.—
GAERTNER H.: Nauka o języku polskim — Przewodnik metodyczny do podręcznika „Mowa Polska” dla kl. V. szk. powsz.	—90
dla kl. VI. szk. powsz.	—50
dla kl. II. gimn.	—90
GEBERT B.: Jak uczyć historii w szk. powsz.	—80
GNOŃSKA H.: Nauczanie wierszy — w I-ym oddziale szkoły powszechnej	2.—

GRZEBIENIOWSKI T. Dr.: Wskazówki metodyczne do podręcznika A First English Book — kl. I. gimn.	1.20
GRZEGORZEWSKI L.: Język niemiecki w szkole handlowej	2.60
HUBER I.: Jak wykonać samemu pomoce naukowe cz. I. zł. 3.—, cz. II. 3.20, cz. III.	4.—
JAMES W.: Pogadanki psychologiczne	1.80
JEZEWSKI M. Dr.: Nauczanie fizyki	9.40
KLEMENSIEWICZ Z.: Poradnik dla nauczyciela do podręcznika Język Polski dla kl. V. szkoły powsz.	—80
dla kl. VI. szkoły powsz.	—40
dla kl. II. gimn.	—40
KLEMENSIEWICZ MAJEWICZOWNA-LEHR-SPLAŃSKI: Gramatyka polska w szkole powszechnej — Podręcznik metodyczny dla nauczyciela	8.—
KOSIŃSKI W. Ks. Dr.: Metodyka nauczania religij, czyli katechetyka	2.50
KWIATKOWSKI S.: Dydaktyka i metodyka nauczania języków nowożytnych	2.50
MAKOSIŃSKA J.: Etnografia Polski w nauczaniu geografji	2.80
MAYZŁOWNA I.: Metodyka nauczania gramatyki języka obcego w kl. V. i VI. gimn.	5.40
MŚCISZ M.: Zarys metodyki geografji — Podręcznik dla geografów-nauczycieli	11.—
OSTROWSKI J.: Najjaśniejsza Rzeczpospolita, Rozważania o służbie obywat. młodzieży	2.30

Podręcznik metodyczny do nauki historii biblij. (Stary Testament)	14.—
(Nowy Testament)	20.—
POHOŃSKA H.: Dydaktyka historii	10.—
PRZYBYŁOWICZ ST.: Ogród-pracownia	2.80
PRZYLUŚKI J.: Odrodzenie młodzieży przez prace ręczne (Słójd)	—80
ROZKWITAŁSKI J. Ks.: Szkoła twórcza w nauce religji	3.—
RUSIECKI ZARZECKI: Nauczanie matematyki, Przew. dla nauczycieli szk. pow. oddz. IV.	3.—
RUSZCZYŃSKI FR. Ks.: Lekcje przygotowawcze do pierwszej spowiedzi św.	3.—
RZĘTKOWSKA W.: Nauka języka ojczystego w szkole powszechnej	—40
RAUCH-SOBOLEWSKA J. Dr.: Pogadanki o higijenie	2.40
SOCHANIEWICZ K.: Nauka historii	7.—
SZOBER ST.: Zasady nauczania jęz. polskiego	9.60
SZUKALSKI J. Ks.: Katechezy dla wyższych oddziałów szkoły powsz. — Cz. I. O wierze	4.80
Cz. II. O przykazaniach	5.20
Cz. III. O łasce	5.—
TANŃSKA M.: Zabawy rytmiczne bez muzyki	3.—
TYNOC ST.: Przewodnik metodyczny do podręcznika „Miasto i Wieś” dla szkół powsz. miejskich	—90
WIERZBIŃSKA J.: Nauka śpiewu w szkole powszechnej — Cz. I.	1.50
Cz. II.	1.50
Cz. III.	2.—

Za dział ogłoszeń Redakcja nie bierze odpowiedzialności.

Ogłoszenia zwykłe za wiersz milimetrowy	20 gr.
Nadesłane	50 „
Komunikaty po kronicie	60 „
na 1-szej	70 „

CENY OGŁOSZEŃ

Drobne za wiersz	10 gr.
Układ tabelaryczny o 50% drożej.	
Ogłoszenia zamiejscowe o 30% drożej.	
Za zastrzeżeniem miejsca dolicza się 25 proc.	